

25. JANUAR 1980

LETO: XIV., ŠTEV. 2 (113)

Naloge v letu 1980 in v srednjeročnem razdobju

Glavni direktor Slavko Guštin je v razgovoru za katerega smo ga zaprosili opredelil velike in odgovorne naloge, ki so pred celotno delovno skupnostjo SGP PIONIR, pred vsemi njenimi TOZD in skupnimi službami in vsakim posameznim članom kolektiva. Očrtal jih je takole:

— V letu 1980 nas čaka težko delo pri uresničevanju nalog, ki smo si jih zastavili že v letu 1979. V mislih imam uresničevanje nove organizacije, ki bo terjala odsek izredne napore ter potrditev zavesti, da smo se pripravljeni odpovedati marsičemu osebnemu v dobro kolektiva in bodočega razvoja.



Že v začetku leta se moramo opredeliti za temeljne stvari: v gradbeništvu moramo izboljšati delo in rezultate in se že zdaj pripraviti na krizno obdobje, ki bomo morali uspešno delati ob bistveno slabših pogojih.

V letu 1980 in v srednjeročnem razdobju bo glavna značilnost povezovanje na vseh področjih, ki so zanimiva za nas. Pred kolektivnimi poslovodnimi organi bodo zato odgovorne naloge predvsem v tem, kako dosegči čim boljše povezovanje, da

bi bila naša perspektiva dolgoročno zagotovljena.

Veliko pričakujemo od interne banke. Uspešnost njenega dela zavisi v največji meri od podpore, ki jo mora dobiti v TOZD in od kolektiva, ki bo delal v njej. Z ekonomskimi pokazatelji bo moral ta kolektiv dokazati upravičenost organiziranosti takšne finančne funkcije, s kakršno interno banko opredeljujemo.

Pri organizaciji inženiringa bodimo postopni, saj je pri pridobivanju del naša komerciala že doslej dosegla dobre rezultate. Upoštevajmo pri tem načelo, da se moštvo, ki zmaguje, ne menja! Posebno pozornost moramo posvečati kalkulacijam za domači, še zlasti pa za tuji trg.

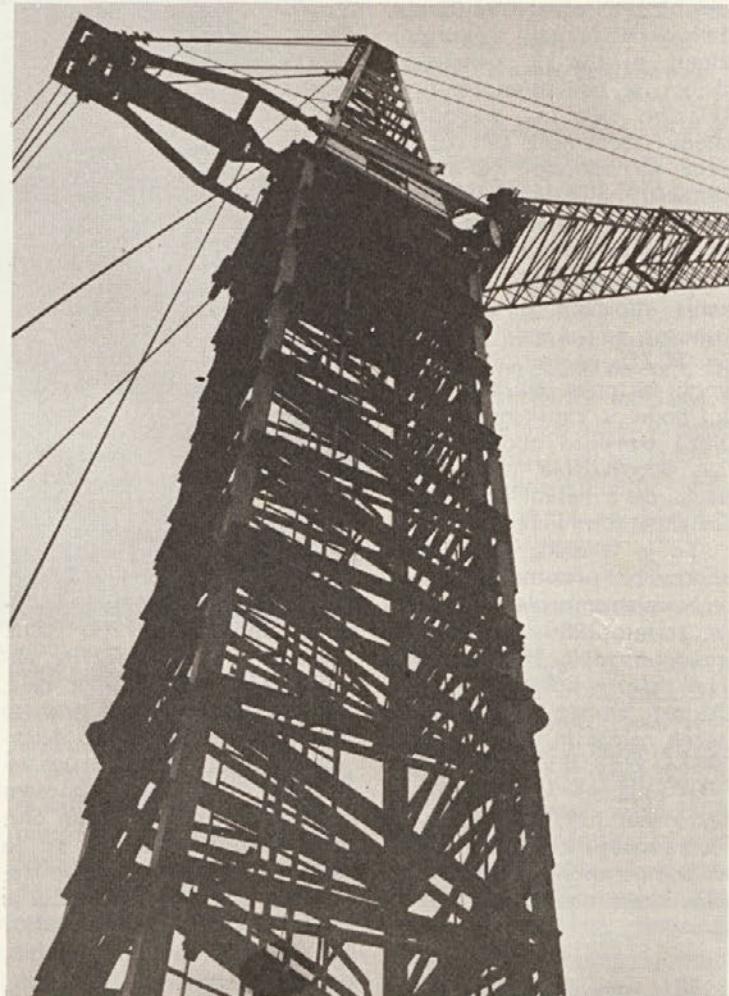
Posebne pozornosti naj bo deležna nabavna služba in njena organizacija. Ne pozabljammo na učinke, ki jih lahko dosežemo z boljše organizirano nabavo.

Večji poudarek bo treba dati pripravi dela in planiranju, objemu v tesni povezavi s strokovnimi kadri.

Skupne službe bomo morali strokovno okrepliti in jih opremiti s sodobnimi računalniki, da bodo kos tekočemu dajanju podatkov in predlogov, ki so jih dolžne posredovati TOZD za njihove potrebe.

Rezultati, ki smo jih dosegli v letu 1979 nam bodo skupaj z novimi gospodarskimi ukrepi prekrižali marsikatere načrte v obliki, v kakršni smo jih že zastavili. Kljub temu si moramo prizadevati v vseh takšnih primerih, da bi zbrali vsaj toliko sredstev, da bomo lahko pravljali tehnično dokumentacijo. Tako si bomo omogočili, da bomo takoj, ko se bodo pogoji izboljšali, lahko začeli z realizacijo.

Posebnega poudarka mora biti deležen razvoj projektnega biroja ter sodelovanje med njim in razvojno službo. Uspešen razvoj si bomo zagotovili le, če bomo dosežke v razvoju vgradili v naše projekte ter vplivali tudi na druge biroje, da bodo upoštevali našo tehnologijo v svojih projektih. Pri tem smo že dozdaj dosegli dobre rezultate, takšnega sodelovanja



pa se moramo v prihodnje lotiti bolj načrtno.

TOZD Strojno prometni obrat želimo še naprej tako uspešen razvoj kot doslej in predvsem to, da bi svoj razvoj usmerila v dejanske potrebe gradbenih TOZD. Razen za razvoj gradbene mehanizacije, mora skrbeti tudi za razvoj obrata za jeklene opeze ter za razvoj enote za izvajanje zemeljskih del.

V TOZD Lesni obrat bodo morali posvetiti večjo pozornost razvoju žage, saj bo le-ta morala zagotoviti ves potreben rezani les za naše TOZD. Takoj je treba začeti s pripravami za novi obrat harmonika vrat, ker smo pri tem izdelku dosegli zelo dobre rezultate in gre zelo dobro v prodajo.

Tudi TOZD Mehansko kovinsko obrat se bo moral bolj vključevati v gradbeno dejavnost

tako s ključavničarskimi deli kot pri vzdrževanju težke gradbene mehanizacije in prevoznih sredstev. Pričetki je treba s pravilo načrtov za novi obrat v Ločni.

Sodelovanje s TOZD Investgradnje v Sarajevu bomo morali razširiti, tako pri izvajanjih in vodenju inženiringa predvsem za industrijske objekte, kot pri sodelovanju za pridobivanje strokovne delovne sile za potrebe gradbene operative, pri nabavi hlodovine, pri prodaji harmonika vrat, pridobivanju kooperantov in pri prodaji drugih naših izdelkov.

Za tovarno TOGREL moramo pripraviti nov program predvsem v razvoju prednapetih konstrukcij in elementov za potrebe stanovanjske graditve. TOGREL mora postati nova tovarna v kateri bodo z družen-

(Nadalj. na nasl. str.)

(Prenos s prejš. str.)

vanjem sredstev naše svoje interese vse naše TOZD.

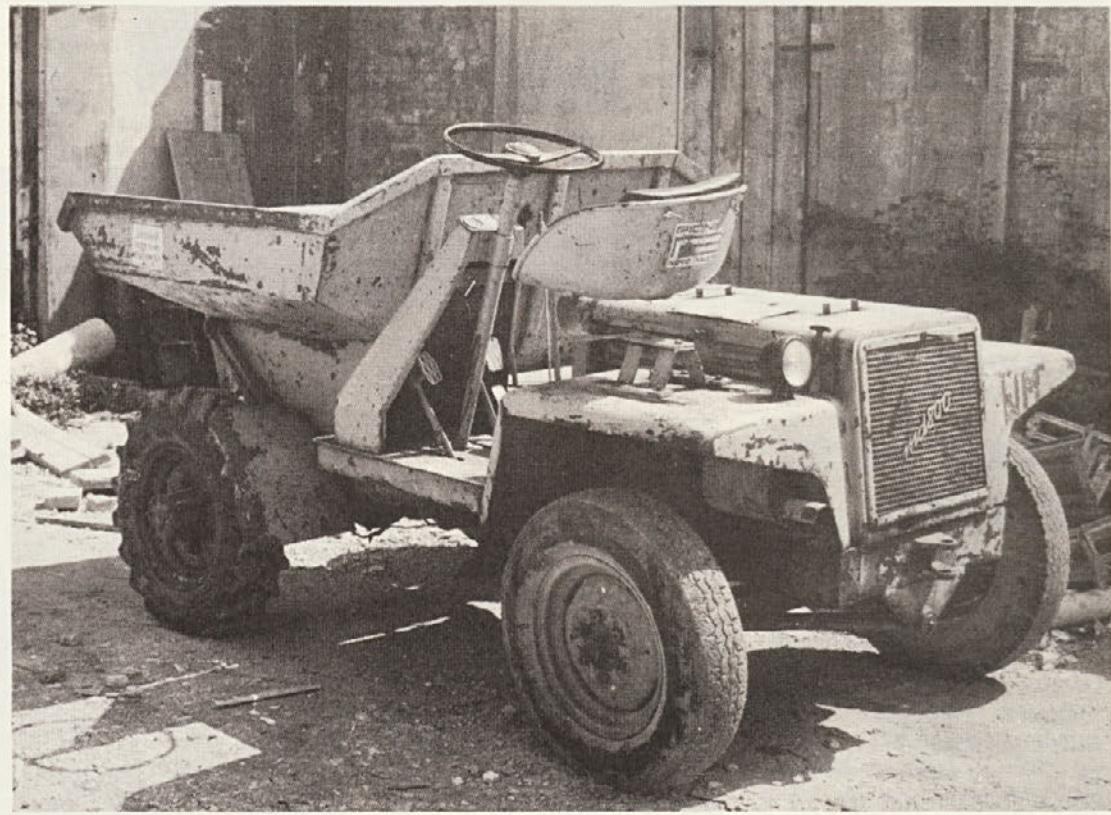
Najteže je danes voditi gradbene TOZD. Vse slabosti našega gospodarstva se namreč zbirajo in kažejo v gradbeni operativi. Rešitve moramo iskati v tem, da poleg ukrepov za povečanje in izboljšanje discipline, ukrepov za zmanjšanje izostankov z dela in ukrepov za izboljšanje organizacije dela na gradbiščih, načnemo tudi vprašanje delitve dela. To pomeni, da moramo organizirati obrate za opaže, železokrvnice, najti bolj organizirani pristop k zemeljskim delom, se bolj osredotočiti na pripravo dela na gradbiščih, preden začnemo z deli itd. Seveda pa ob tem ne smemo pozabiti na nalogu, izboljšati tehnično in projektno dokumentacijo.

Tekoče planiranje in zasledovanje proizvodnje mora biti osnovna naloga naših direktorjev TOZD, operativnih vodij in vodij sektorjev. Na seminarjih, ki bodo v zimskem času, je treba temeljito obdelati vodenje, dogovarjanje in obračunavanje del z našimi obrtnimi in instalaterskimi kooperanti.

To je le nekaj misli, ki bi morale biti prisotne v obdobju, ko sprejemamo plane in politike za leto 1980 in za srednjeročno obdobje 1981 – 1985. Naš delovni kolektiv je v preteklosti zmogel velike in obsežne naloge in uspešno prešel mnoge krize, iz katerih je vedno izšel močnejši kot pred njimi. Zato sem trdno prepričan, da bomo naloge, ki so pred nami, z velikimi naporji in prizadevnostjo sicer, pa vendar uspešno zmogli!

„Če kradeš vrednost, ki jo ustvarja drugi...“

„Samoupravna družba je organizirana skupnost ljudi, ki svobodno izmenjujejo delo, upoštevaje pri tem ne le svoj lastni interes, temveč tudi interes drugega in drugih v celoti, na vseh področjih svojega in družbenega življenja: na delovnem mestu, doma, na področju vzgoje in izobraževanja, kulture, socialne zaščite, v športnem društvu – skratka povsod, v vseh naših republikah in pokrajih. Živimo v socialistični federativni republiki Jugoslaviji, v kateri enakopravno vsi, resnično vsi, prevzemamo vse pravice, pa tudi odgovornost za



naše skupno življenje, delo in razvoj.

Mislim, da je eden izmed prvih dejavnikov te odgovornosti – naš odnos do dela.

Proizvodnost dela je še vedno, če jo primerjamo z razviti mi deželami, na nizki ravni. Taka ni le zaradi nerazvite tehnologije in organizacije dela, temveč, rekel bi, zaradi pogosto nemoralnega odnosa do delovnih dolžnosti. Nemoralnega zato, ker s takšnim odnosom pravzaprav živiš na račun drugih, kradeš vrednost, ki jo ustvarja drugi. Vse več je izostankov z dela – v poprečju je to na dan skoraj 10 odstotkov od skupnega števila zaposlenih.

Disciplina na delovnem mestu je pogosto vprašljiva in tako ni čudno, da se marsikatera delovna organizacija znajde v težavnih pogojih poslovanja, pa tudi v izgubi. Pri tem seveda ne gre le za proizvodne delovne organizacije, temveč tudi za organizacije s področja uprave, interesnih skupnosti in druge.

Gotovo to ni edini, pa tudi ne glavni vzrok težav, ki jih imamo. Vendar sem prepričan, da se tu začenja odgovornost vsakega izmed nas – s poštenim, ustvarjalnim in discipliniranim odnosom do delovnih dolžnosti in obveznosti na vseh delovnih mestih in na vseh ravneh. Dolžnost komunistov in v zvezi s tem vseh samoupravljalcev je, da se povsod in na vseh ravneh borimo za to . . .“

STANE DOLANC (24. novembra 1979 ob otvoritvi novih proizvodnih prostorov TRIMA v Trebnjem)

Več dejanj in manj papirjev

„Zveza komunistov se mora še naprej ukvarjati z ekonomski vprašanji, vendar pa je najpomembnejše, da stališča, ki jih sprejme, tudi uresniči. Potrebujemo več akcije, več dejanj in manj papirjev.“

Tako je med drugim poudaril predsednik Tito v nedavnem pogovoru z delegacijo Bosne in Hercegovine. Hkrati smo v dnevnem tisku, televiziji in radiu dobili skelepe predsednika centralnega komiteja ZKJ o uresničevanju gospodarske in socialne politike v tem letu in smernicah za leto 1980. Nova politična opozorila in spodbude za hitrejše in pametno načrtovanje vseh naših trenutnih in bodočih potreb in možnosti so prišla v pravem času – kot vedno v vseh kritičnih trenutkih našega burnega povojnega razvoja. Pred sleherno celico naše družbe, od osnovnih organizacij in vodstev družbenopolitičnih organizacij do vseh enot združenega dela, delegatskih skupščin in vseh izvršnih ter upravnih organov, je trenutno najpomembnejše delo . . .

sestaviti čisto določene, na svoje razmere in stanje ukrojene akcijske programe svojega dela, da bi uresničili politiko gospodarske stabilizacije in speljali sistemskie rešitve v družbeni praksi.

Po domače razumemo te naloge tako, da je treba povsod zagotoviti več reda, delovne in družbene discipline, spoštovanja dogovorjenih sklepov, zmanj-

šati skupno porabo in se odpovedati vsem tistim investicijam, ki lahko počakajo, hkrati pa dati vso prednost višji materialni proizvodnji, izvozu in uresničevanju vseh prednosti samoupravnega družbenega sistema.

Povsod, to pomeni tudi v naši delovni organizaciji. Nihče se ne more izmakniti politični odgovornosti za uresničitev vsega tistega, za kar smo se v socialistični samoupravni družbi dogovorili. To, kar smo sklenili, je treba tudi izpeljati. Zdaj brez velikih in slovesnih besed. Samo dejanja, konkretnje akcije in otpljivi uspehi štejejo.

„Spoštovanje sklepov in dogovorov je nuja. Tisti, ki jih kršijo, morajo občutiti posledice. Proti njim moramo uporabiti tudi sankcije, vstevši zamenjava. To velja odkrito povedati . . .“ Tako odločno zahteva tovariš Tito.

Stabilizacijski program naše delovne organizacije je eden izmed tisočih, ki peljejo k potrebnim rešitvam že v letu 1980. Zanj smo odgovorni vsi, najbolj pa komunisti.

N. S.

KOLIKO NAS JE V SLOVENIJI?

Konec leta 1979 je živilo v Sloveniji 1.887.366 prebivalcev, od tega v mestih 796.071, nemestnega prebivalstva pa je bilo 1.091.295.

V septembri letos se je v Sloveniji rodilo 2356 živorjenih otrok, umrlo pa je 1297 oseb. Porok je bilo 1262, razvez 192, 227 očetov pa je priznalo očetovstvo. Devet družin je posvojilo otroka, naravnii prirost pa je znašal v septembri 1059 oseb.

Brez dogovarjanja in usklajevanja ne gre

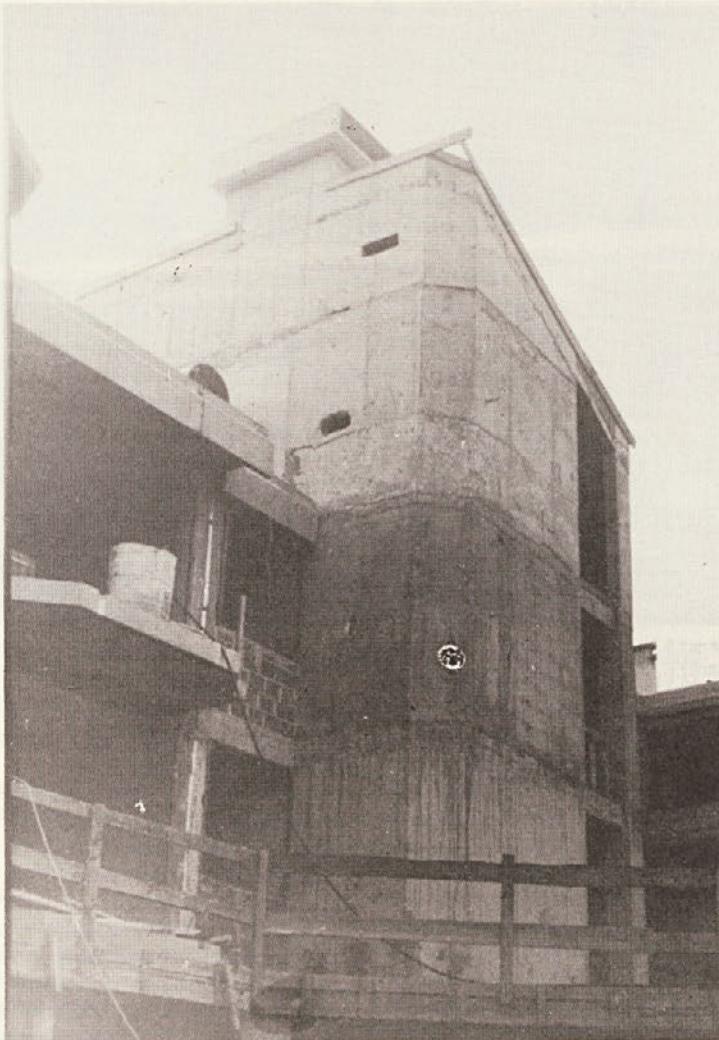
Delovna organizacija SGP PIONIR je enovita celota, čeprav jo sestavlja 11 TOZD in DSSS in čeprav so slednje v samoupravnem pomenu samostojne. Vse TOZD in DSSS namreč združujejo pod isto streho skupni interesi in skupni smotri. Razumljivo pa je, da se v TOZD, ki sicer delujejo v okviru DO, ponavljajo na nekaterih področjih dela podobne naloge in opravila.

Nič čudnega ni, če 11 različnih TOZD pri odločanju o podobnih nalogah in opravilih, ne sprejme popolnoma enakih odločitev. To je zagotovo človeško pogojeno. Ni prav, če so si tako sprejete odločitve nasprotjujoče, ali različne v tem smislu, da burkajo kri.

Vzemimo primer: delavski sveti gradbenih TOZD določajo terenski dodatek, Pa bi ga v eni TOZD določili v višini 200 din na dan, v drugi v višini 120 din na dan – v obeh primerih ne glede na oddaljenost gradbišča od sedeža TOZD, v ostalih dveh gradbenih TOZD pa bi ga določili v odvisnosti od oddaljenosti gradbišča od sedeža TOZD in pri tem razmejili 5 skupin, vendar bi višino terenskega dodatka po posameznih skupinah v obeh TOZD določili različno. V isti zadevi in ob enakih pravicah bi pri takšnem načinu odločanja imeli 4 različne rešitve, ki bi zaradi različnih prejemkov, ki bi bili posledica, povzročale hudo kri med delavci.

Enakih ali podobnih in v bistvu skupnih nalog tudi iz opisanega vzroka ne bi smeli reševati preveč različno. Boljše je dogоворiti se prej o takšni pereči zadevi in uskladiti stališča. Potreben je samo poprejšen razgovor prizadetih predstavnikov iz TOZD. Pobudo zanj lahko da kdorkoli. Bodisi tako, da na pereču zadevo in potrebo usklajevanja opozori DSSS, bodisi da skliče usklajevalni sestanek ena izmed prizadetih TOZD in povabi nanj ostale.

O tem pišemo zato, ker je slišati, da je takšnega usklajevanja v naši DO premalo, da ga je bilo včasih več, pa smo ga preveč opustili. Na to so med drugim opozorili tudi referenti za DS v TOZD, ki ugotavljajo, da je zlasti premalo usklajevanja pri sprejemanju samoupravnih predpisov in odločitev v TOZD.



Z gradnje doma ostarelih v Novem mestu lani poleti G
Gradnja doma umirovljenika u Novom mestu prošle godine u letu

Delovni pozdrav iz Derne v Libiji

V vsaki številki glasila zasledim kakšno vrstico o gradbiščih ali o delu v Libiji. Le o gradbišču v Derni, na katerem dela skupina iz TOZD Gradbeni sektor Ljubljana, nisem doslej zasledil še ničesar. Zato sem se odločil prekiniti ta molk z naše strani.

Skupina „D“ ima gradbišče v Derni. To je mesto z okoli 40.000 prebivalci. Leži ob morju in zato tu vedno piha dokaj močan veter. V poletnem času prinaša prijetno osvežitev, zdaj pozimi, pa se moraš tudi tukaj dobro obleči, ker te sicer prepriha do kosti.

Naše gradbišče je oddaljeno od mesta okoli 5 km in je na vrhu griča, ki je za 500 m višje od mesta. Naselje smo si uredili v neposredni bližini gradnje, le manjša stavba, ki jo gradimo, je oddaljena 3 km. Okolico bivališča smo lepo uredili in posuli s peskom. Za čistočo skrbimo sami, tako da smo lahko vzor

okolici, saj je ob vsakem poslopju urejeno smetišče.

Dela pri gradnji dobro napredujejo in lovimo roke, ki so predvideni po načrtu za posamezne stopnje. Včasih pride do težav pri nabavi posameznih materialov, ker je tudi tukaj v Libiji občasno pomanjkanje cementa ali kakšnega drugega pomembnejšega gradiva. Težave so tudi s prevozi, ki jih opravljajo arabski kooperanti, ki se običajno ne držijo dogovorjenih rokov.

Na gradbišču je delo dobro organizirano in po zaslugu vodstvenih in vseh ostalih delavcev dobro teče. Dobro je že čutiti izkušenost in skupina je zdaj kot celota že dobro upeljana in izurjena ter je sposobna izpeljati vse naloge. S kadri so tudi težave, predvsem zato, ker se vodstveni delavci prepogostno menjujejo. Dela so namreč zahtevna, dopustna odstopanja zelo majhna in predvsem od sposobnosti vodje gradbišča in delovodje je odvisen uspeh. Režijskih delavcev manjka, ker jih je za delo v Libiji teže dobiti, vzroki zakaj, pa so znani.

Zivljenje je tu sorazmerno

drago, inflacija pa je izredno velika. Cene prav nesmiselno rastejo navzgor. Večina trgovin je v zasebni lasti in trgovci sami določajo cene. Trg je slabo založen in tu si popolnoma odvisev od trgovca in njegove volje. Izbera blaga je zelo skromna. Kar ima eden imajo vsi, česar ne dobiš pri prvem trgovcu, ne dobiš nikjer. Cene nafta in njenih derivatov so se pred nedavnim povečale za 90 odst., cene živil so narasle za 15 do 25 odst., tekstila za 20 odst. Ob tako nagli rasti cen, ki seveda dražijo naše bivanje in gradnjo v Libiji, je težko pričakovati presežek. Boriti se moramo predvsem za to, da z no-tranjimi rezervami in s pravilnim gospodarjenjem zmanjšujemo neizbežno izgubo.

Iz zdravstvenega vidika je tu stanje še kar zadovoljivo. Podnebje je precej podobno tistemu našemu južno dalmatinskeemu. Le absolutne temperature so tu nekoliko višje, v deževnem obdobju pa so naliivi in piha izredno močna burja. Tako smo skoraj vsi delavci na gradbišču prehlajeni.

Nesreč pri delu ni, le sem ter tja se kakšen delavec nabode na

žebelj. Teže nam je obolel le kuhar in sicer za zlatenico in je zdaj v bolnišnici. Temu se ni čuditi, saj tukaj ljudje čistoče skoro ne poznajo, zlasti velja to za osebno higieno in za živila. Naš sanitarni inšpektor bi padel v nezavest, ko bi videl, kako tukaj skladiščijo in prevažajo živila. Povem lahko, da je vsak naš mehanik ali strojnik čistejši od tukajnjih mesarjev, ki prodajajo meso. . . .

Potožimo se lahko tudi nad tukajnjim družabnim življenjem, kakršnega imamo v naselju. Je zelo skromno. Imamo televizor, ki sprejema samo libijski program. Ta prikazuje večinoma samo verske in vojaške zadeve, tako, da je za nas program popolnoma nezanimiv. Imamo tudi polomljeno mizo za namizni tenis, okoli katere je vedno gneča, ker je mogoče igrati le v dneh brez vetra, takšnih dni pa je malo. Za zabavo nam preostajajo samo karte in šah. Šahovnic in figurje k sreči dovolj.

Nekaj kritičnih besed bi rad naslovil še na tiste naše delavce v Jugoslaviji, ki so dolžni skrbiti za pošiljanje časopisov nam v Libijo. Tu v Derni imamo svoj poštni predal, toda na žalost

(Nadalj. na nasl. str.)

(Prenos s prejš. str.)

nas vseh, dobimo v njem samo naše glasilo „Pionir“. Vse druge časopise dobimo enkrat na mesec iz Tripolija, ko pride naš vodja gradbišča s kolegijo. Menimo, da bi bilo boljše, ko bi časopise, ki so namenjeni nam, naslavljali na naš poštni predal v Derni, da bi lahko prebirali sveže časopise, ne pa stare mesec in več. Smatramo, da je lepo in prav, da podjetje skrbi za obveščanje svojih delavcev na začasnem delu v tujini, toda tak lep namen izgubi vso svojo vrednost, če so novice, ko priromajo do nas, stare mesec in več, kot se dogaja nam. Naš naslov je: Telemnit — Pionir, P. box 784, Derna — Libija, da ne bo izgovorov, da ni bilo naslova!

Upamo, da to naše pismo ne bo romalo v koš, da se bodo odgovorni potrudili, da bomo v bodoče dobivali sveže časopise in da se bomo lahko že v prihodnji številki Pionirja zahvalili za to! Lep pozdrav!

JOŽE PRAZNIK

30 let gradbene poklicne šole

V letu, ki smo ga zaključili je naše gradbeno šolstvo praznovalo omembe vreden jubilej. 30 let dela poklicne gradbene šole in doma učencev je ravnateljica Poklicne gradbene šole „Ivana Kavčiča“, tov. Majda Štuc, na proslavi opisala takole:

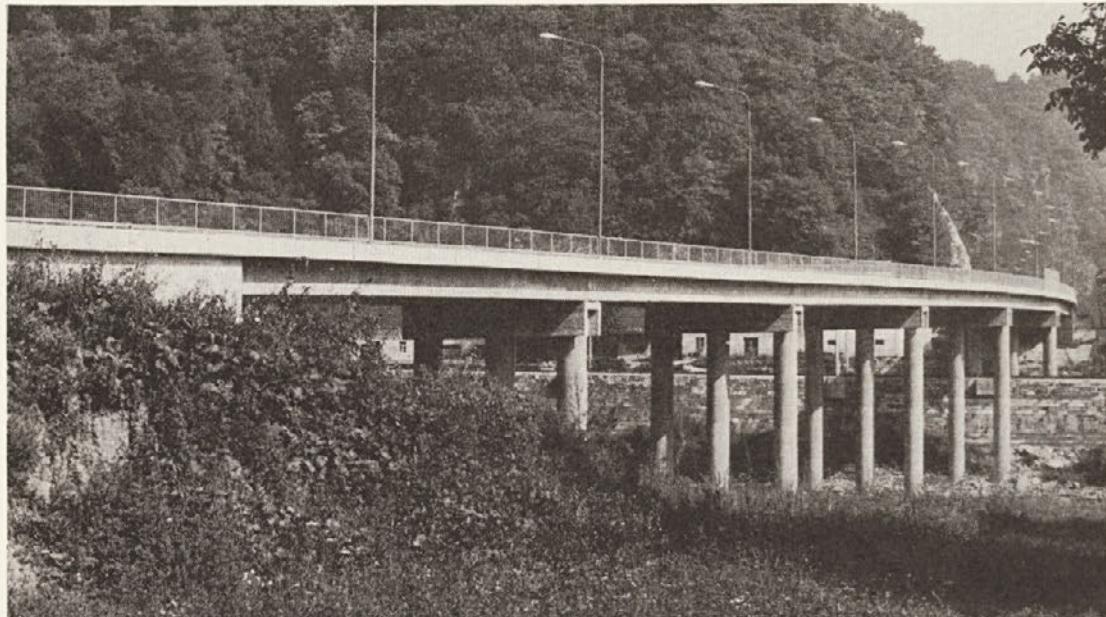
V letu 1946 so se na pobudo ministrstva za gradnjo oblikovali gradbene vajenske šole na večjih gradbiščih po Sloveniji in sicer pri podjetju Gradis, ki je imelo gradbišča v Ljubljani, Kamniku in Kidričevem, pri podjetju Konstruktor Maribor, pri podjetju Pionir v Novem mestu in pri Primorju v Novi Gorici in Ajdovščini.

Pri delu teh šol so pomagali učitelji osnovnih šol in strokovnjaki z gradbišč.

V letu 1949 je dobilo podjetje Gradis nalogu, naj organizira srednjo poklicno šolo za vso republiko Slovenijo.

Konec leta 1949 je zraslo ob Tomačevski cesti v Ljubljani šolsko naselje, sestavljeno iz 23 barak, pripeljanih z gradbišč. Za pouk so uporabljali 3 velike barake, v vsaki je bilo 6 učilnic in so mogle sprejeti v eni izmeni 550 učencev.

Učenci so bivali poleg šole v domu, ki je obsegal 5 barak. Prvotno je šola delovala v treh



Most v Brestanici so čez Savo in železniško progo krški gradbinci zgradili v rekordnem roku (Foto: Goran Rovan)

Most preko Save i željeznice kod Brestanice radnici sektora Krško izgradili su u rekordnom roku

izmenah, vsaka izmena je trajala 3 meseca. Izobraževanje je bilo najprej organizirano za naslednje poklice: zidar, tesar, mizar, miner in kovinar. Šola je nosila ime Ivan Maček — Matija, Gradis IMM, Ljubljana.

V letu 1952 je za vajeniško šolo Ivan Maček — Matijaprevezel skrb okrajni ljudski odbor Ljubljana, oddelek za strokovno šolstvo in k njej priključil tudi šolo podjetja Tesar.

Lesno naselje ni bilo več primerno za pouk in bivanje, gradbena podjetja pa so potrebovala usposobljene delavce. V letu 1957 so na pobudo Biroja za gradbeništvo Slovenije slovenski gradbinci začeli zbirati sredstva za novo gradnjo. Soinvestitor gradnje je bil okrajni ljudski odbor Ljubljane.

Tako so ob Titovi cesti v Ljubljani zrasli današnji prostori doma in šole, za kar imata pomembne zasluge tedanja ravnatelja doma in šole: tov. Jože Bitenc in tov. Stane Semič ter dr. Milan Orožen, ki je vodil akcijo združevanja sredstev. Tudi učenci so prispevali svoj delež in so pri gradnji pomagali gradbenemu podjetju Obnova, ki je prevzelo gradbena dela.

3. februarja 1959 je pričela z delom prva izmena v novih šolskih prostorih.

Organizacija pouka se je spremenila in uvedli so dvoizmenski pouk, to je pol leta je potekal pouk v šoli, pol leta pa so bili učenci pri praktičnem pouku v delovnih organizacijah.

Kasneje je šola dobila naziv Poklicna gradbena šola „Ivana Kavčiča“ v Ljubljani.

Uvajali so tudi kabinetni pouk, ki pa se ga zaradi naraščajočega števila učencev ni dalo več izvajati, saj je bilo v šoli povprečno 1000 učencev v eni izmeni in to število učencev je povprečno v izmeni še danes.

Šola je od šolskega leta 1952/53 usposobila za poklic naslednje število kandidatov:

7484 zidarjev, 2891 tesarjev, 98 mizarjev, 11 minerjev, 101 pleskar, 229 kamnosekov, 14 opekarjev, 390 pečarjev, 75 te-racerjev, 36 keramikov, 124 železokrivic, 76 kovinarjev, 1425 monterjev vodovodnih naprav, 866 monterjev ogrevalnih naprav, 23 kleparjev, 102 elektroinstalaterja, 131 monterjev klimatskih naprav, 103 strojni-ke gradbene mehanizacije in 441 izolatorjev, skupno torej 14620 usposobljenih gradbenih delavcev.

Skupno pa je obiskovalo šolo v 30 letih v 85 izmenah 51498 učencev, v domu je bivalo 30667 učencev.

Delo v domu in v šoli v vsej 30-letni zgodovini nikoli ni bilo lahko. Poleg organizacijskih, kadrovskih in seveda materialnih problemov je bilo potrebno reševati tudi zelo števil-

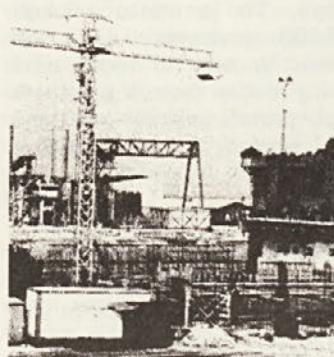
na in raznolika učno vzgojna vprašanja, saj smo pri nas vzgajali in izobraževali učence iz zelo različnih socialnih okolij in tudi vseh naših narodnosti, vendar menim, da smo nedvomno prispevali pomemben delež k oblikovanju samoupravnih socialističnih mladih delavcev in smo jim uspeli posredovati tudi kvalitetno strokovno znanje.

Iz preteklosti in sedanosti črpamo moč za bodočnost, zato ne dvomimo, da bomo uspeli dobro opraviti pomembne vzgojnoizobraževalne naloge, ki nam jih za naslednje obdobje nalaga družba in tudi naša lastna spoznanja in hotenja, delati bolje, vzgajati in izobraževati za človeka vredno življenje v naši samoupravni socialistični družbeni skupnosti.

Prav je, da kolektivoma šole in doma ob jubileju izrečemo čestitke ter jim zaželimo boljših pogojev dela v bodočem usmerjenem izobraževanju.

NOVA DELA

TOZD gradbeni sektor NOVO MESTO



V času od 5. 11. 1979 do izida te številke, so bili dokončno dogovorjeni z investitorji naslednji posli in podpisane ustrezne pogodbe:

— s podjetjem „ADRIAGRADNJAKOMERC“ Rijeka za stanovanjske objekte 8, 9, 10 SRDOČI — Rijeka — investicijska vrednost 98,620.412.— din,

— s podjetjem „KRKA“ Novo mesto za adaptacijo in dograditev počitniškega doma VRSAR — investicijska vrednost 19,818.983.— din,

— s „KRKO“ Novo mesto za gradnjo objekta: TOPLARNA — investicijska vrednost 25,455.732.— din,

— s podjetjem „ADRIAMONT“ Rijeka za objekt: VODOSPREMA Škrinjska Draga — investicijska vrednost 17,412.098.— din.

TOZD TOGREL

— z GP „TEHNIKO“ Ljubljana za montažno konstrukcijo objekta: BLAGOVNICA Brežice — investicijska vrednost 1,200,000,00 din.

— z GP „TEMPO“ Zagreb za montažno konstrukcijo objekta: „SKLADIŠČE GOTOVE ROBE — HALA 1 — RIZ Slunj in za objekt „SKLADIŠTA REPROMATERIALA“ — skupna investicijska vrednost 8,397,097,– din.

Kulturno srečanje gradbenih delavcev Slovenije

Minilo je leto dni odkar smo se gradbeni delavci odločili tudi za srečanja na kulturnem področju.

Letošnje II. srečanje bo od 5. do 10. maja 1980 v Ajdovščini. Organizator srečanja je Splošno gradbeno podjetje „PRIMO-RJE“ Ajdovščina, potekalo pa bo po naslednjih področjih:

- likovnem in fotografiskem
- literarnem
- glasbenem in folklornem.

Razstava literarnih in fotografiskih del bo postavljena v Pilonovi galeriji v Ajdovščini.

Razstava bo žirirana. Izbor predloženih likovnih del in fotografij bo opravila tričlanska strokovna žirija, ki jo bosta oblikovala Pilonova galerija in SGP „PRIMORJE“ Ajdovščina. Žirija se bo pri izboru ravnala po kriteriju kvalitete:

- Da so dela izvirna
- Vsak likovnik oziroma fotomater lahko kandidira z več deli, ki naj ne bodo starejša od enega leta.

— Dopolnjeni so vse običajne slikarske in risarske tehnike, kiparske in grafične tehnike ter črnobelja in barvna fotografija.

— Za slikarje, kiparje in grafičke je motivika svobodna, za fotografije pa je obvezna gradbeniška motivika.

— Slike naj ne presegajo 1 m dolžine oziroma širine, grafika in fotografije naj ne bodo opremljene s paspartuji ali kaširane. Fotografije naj bodo formata 30 x 40 ali iz tega formata izvedene.

— Razstavo bo spremljal katalog.

Na literarnem področju lahko s:

- prozo
- poezijo in — gledališki mi stvaritvami.

Prispevki so lahko napisani v kateremkoli jeziku jugoslovanskem.

skih narodov in narodnosti. Dele niso honorirana. Prispevke za natečaj pošljite v treh izvodih, in sicer največ po:

- 6 pesmi,
- 2 črtici ali krajsi noveli,
- en potopis,
- poglavje romana,
- posamezno dejanje iz dela za gledališko predstavitev.

Strokovna komisija bo tudi dela pregledala ter predlagala način predstavitev na literarnem večeru. Vsak avtor naj sporoči če bo svoja dela predstavlil sam ali morda drug recitiral.

Na vokalnem glasbenem področju sodelujejo:

- najmanj oktet (moški ali ženski)
- moški ali ženski zbori
- mešani zbori.

Na instrumentalnem področju sodelujejo:

- godbe na pihala
- Instrumentalni ansamblji — izvajalci narodne ali zabavne glasbe.
- vokalno instrumentalni ansamblji narodnozabavne ali zabavne glasbe.

Folklorna dejavnost:

Pravico sodelovanja imajo folklorne skupine, ki delujejo v okviru organizacije združenega dela gradbene dejavnosti. Folklorne skupine prijavijo program dveh narodnih pevcev, ki jih žele predstaviti.

Za sodelovanje na kulturnem srečanju se lahko prijavijo delavci gradbene operative, industrije gradbenega materiala, projektivnih organizacij, zaposleni v sindikatu gradbenih delavcev, učenci, študenti, profesorji in drugi delavci gradbenih šolskih centrov, srednjih gradbenih šol

ter fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, sedež delovne organizacije ali šole pa mora biti v SR Sloveniji.

Za vsa nadaljnja pojasnila lahko kličete 068 23-686 tov Katjuša Borsan TOZD TKI. KATJUŠA BORSAN

Minulo delo

V času razprav o vrednotenju dela v smislu vodil, ki so jih sprejeli Republiški sindikati, se veliko pogovarjamo o nagrajevanju in o tem, kako delo, ki ga opravljamo, pravično ovrednotiti. Gre za to, da bi ga ovrednotili tako, da bo tisti, ki resnično dela, prejel za opravljeno delo nagrado, da nihče ne bo prejema OD za tisto, česar ni naredil in da nihče ne bo mogel lenariti na račun drugih.

Na enem izmed sindikalnih sestankov na naši DO je, ko je tekla razprava o tem, vzniklo vprašanje o minulem delu. Načel ga je predstavnik iz TOZD Lesni obrat. Rečeno je bilo, da o tem povprašujejo in na to opozarjajo starejši delavci. Dosedanje dolgoletno delo je izčrpalo njihove moči in zdaj ne zmorejo več delovnih nalog tako kot so jih, ko so bili mlajši in kot jih danes zmorejo njihovi mlajši sodelavci. Ker pa je živo delo ovrednoteno za vse enako, so starejši delavci prizadeti pri osebnem dohodku. Ovrednotenje minulega dela v pravilniku namreč ni tolikšno, da bi starejšim delavcem zagotovilo pokritje zmanjšanega zasluga.

Vprašanje je brez dvoma pereče in neposredno, živo zadeva zlasti starejše delavce, ki delajo v organiziranem delovnem procesu ali na tekočem traku. Ob večji delitvi dela, je uspeh v posameznih stopnjah laže merljiv, zato pa so tudi razlike v uspehu, ki ga dosegajo posamezni delavci, toliko bolj vidne. Nekatere od pravkaršnjih ugotovitev gotovo veljajo tudi za proizvodnjo v TOZD Lesni obrat.

Naloga je pred nami in treba se je bo lotiti. Seveda je treba najprej ugotoviti, če so razlike do katerih prihaja res tolikšne, da jih je treba obravnavati. Če je tako, bo na to vprašanje mogoče rešiti samo s solidarnostjo. Iz denarja, namenjenega za OD bo treba izločiti nekaj več za vrednotenje minulega dela, seveda pa bo ob tem ostalo manj, za vrednotenje živega dela. Vendar brez tega ne bo šlo.

KAKO SE SELIMO PO SLOVENIJI

Letos septembra se je prijavilo ustreznim občinskim službam v Sloveniji 6249 ljudi, od tega iz drugih republik 1041 in 33 iz tujine. Odjavilo se je 6112 ljudi, od tega v druge republike 604 in 8 iz tujine. Selitveni prirast je znašal potem takem v septembru za našo republiko 422 ljudi.



Gradnja turističnih stanovanj v Červarju v Istri (Foto: Goran Rovan)
Gradnja turističkih stanova v Červaru u Istri

„Ošodo - na svidenje Tbilisi!”

11

PIŠE: IGNAC ŽBONTAR, dipl. ing. arh.

V finalu akademije je izvzela posebej zrežirana izvedba že omenjene stare gruzinske pesmi Suliko. Pred prvim odrskim zastorom je bila gruzinska družina. Mati, oče in petletna hčerkica. Z nežnim otroškim glasom je dekletce zapelo prvo kitico. Drugo kitico je zapela vsa družina. Dvignil se je zastor in tretji kitici so pritegnili Koroški akademski oktet in dva gruzinska okteta. Naslednja zavesa je odrnila naš Partizanski pevski zbor in vsi skupaj smo zapeli četrto kitico.

Po akademiji je sledila slavnostna skupna večerja vseh nastopajočih v restavraciji na gori Mtacmindi. Gostitelji so se poslovili od nas s številnimi zdravlicami, s katerimi so nazdravljali našim družinam, priateljem, Ljubljani, Sloveniji, Jugoslaviji, tov. Titu in seveda našemu prijateljstvu. Zahvalili smo se jim za lepe in prijetne trenutke in doživetja, ki so nam jih omogočili, za iskreno izražena čustva do naše domovine, slovenskega naroda in njegove kulture. Vso dvorano sta prežemali besedi ošodo – na svidenje v Tbilisiju in Ljubljani. Upamo in želimo, da smo s svojim poslanstvom prispevali delček v mozaik sodelovanja in razumevanja med narodi, saj vemo,

da tako srečanja prispevajo k svetovnemu miru; kajti le v miru bomo lahko ohranili tradicionalne narodne kulture in ustvarjalno bogatili naše življenje.

V soboto, 21. X. smo odleteli v Moskvo, kjer smo prespal v hotelu Beograd. Zaradi kratko odmerjenega bivanja, splošne utrujenosti in slabega vremena smo si ogledali le Rdeči trg. Leninov mavzolej je bil že zaprt, videli smo le menjavo straže.

Ko smo se v nedeljo 22. X. zgodaj zjutraj peljali na letališče, je naletaval sneg. Kar veseli smo bili, da smo se hitro poslovili od Moskve, ki nam je kazala tako hladen obraz. Ko smo tokrat vstopili v Jatovo letalo, smo se počutili že kot doma. Po pristanku v Beogradu smo takoj nadaljevali polet proti Brniku. Pozdravilo nas je sončno nedeljsko dopoldne in v ozadju lepe, mogočne in prijazne domače gore.

Polni čudovitih vtisov, ki nas bodo še dolgo in večkrat v spominih vračali v prijazno in prijateljsko Gruzijo, z zavestjo, da smo uspešno opravili zaupno nam poslanstvo, smo se vrnili v svoje domove.

ŽBONTARI IGNAC,
dipl. inž. arh.

K O N E C



Predsednik zbara uporabnikov Skupščine Izobraževalne skupnosti gradbeništva Slovenije Lojze Jožef vodi sejo skupščine
Predsednik zbara korisnika obrazovne zajednice gradjevinarstva Slovenije Lojze Jožef vodi sjednico skupštine

Skupščina izobraževalne skupnosti gradbeništva Slovenije

Na 5. redni seji dne 19. decembra 1979, sta zbar uporabnikov in zbar izvajalcev soglasno izvolila za novega predsednika skupščine Izobraževalne skupnosti gradbeništva tov. GOLOB SREČKA.

Kandidacijski postopek je vodil Republiški odbor sindikata gradbenih delavcev Slovenije. Novega kandidata za predsednika skupščine v tekočem mandatnem obdobju je bilo potrebno najti, saj je bilo mesto od maja meseca, ko je vsled zahrbtne bolezni preminil bivši predsednik tov. Franc TURČNIK, nezasedeno.

Novi predsednik tov. Srečko GOLOB, je po poklicu pravnik, zaposlen kot vodja sektorja za

Sredstva skupne porabe

skupnih stališč je bil, spraviti koriščenje skupne porabe v razumne in varčne okvire.

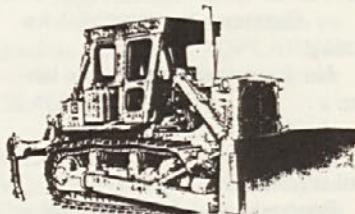
Lani pa se je spet primerilo, da je teh sredstev zmanjkaloprav tistim TOZD, ki čez leto niso upoštevala sprejetih skupnih stališč.

Nauk, ki bi ga morali potegniti iz tega je preprost: ravnajmo s sredstvi skupne porabe čez vse leto varčno in razumno in ne pozabljammo, da je leto dolgo! Še zlasti v tem letu, ki mu pravimo „stabilizacijsko“, bomo morali to, kar se da resno upoštevati. Za tiste, ki čez leto stališč ne upoštevajo, ob koncu leta, ko denarja zmanjka pa se zanašajo na solidarnost, pa bi moral biti ta nauk premalo: z njimi bi se bilo treba o odgovornosti in disciplini pogovoriti resnej!

Konec lanskega leta je prišlo v nekaterih TOZD do težav, še boljše: vsaj kazalo je, da bo prišlo do težav, ker jim je zmanjkal denarja za skupno porabo, od tu pa gre denar za novoletno obdaritev zaposlenih. Naj povemo, da so bila v okviru DO v začetku lanskega leta sprejeta stališča za porabo sredstev skupne porabe, ker je do ob koncu leta praznih skladov skupne porabe prihajalo že prej. Namen teh

samoupravne in pravne zadeve v SGP „Konstruktor“ Maribor.

Prepričani smo, je poudaril tov. Stefan Praznik, sekretar Republiškega odbora sindikata gradbenih delavcev Slovenije, ko je delegatom podajal obrazložitev predloga, da bodo bogate delovne izkušnje tov. Goloba in poznavanje, tako kadrovsko izobraževalne kot operativne problematike pri pomoglo, da bo aktivno nadaljeval že tradicionalno pot, ki jo ob reševanju k adrovsko-izobraževalne politike uporabnikov in aktivnih pripravah na preobrazbi vzgoje in izobraževanja v korist družbe kot celote in gradbeništva še posebej, vodijo samoupravni organi Izobraževalne skupnosti gradbeništva. Prav to pa si TOZD uporabnikov in izvajalcev tudi želijo.



Projekt je prva predstavitev podjetja

Tokratni sogovornik je Alojz Gabrijel, dipl. ing. gradb., direktor TOZD Projektivni biro. Opisali bi ga lahko za zelo umirjenega človeka, ki zna besedo zastaviti odločno, ne da bi zvišal glas. Svetlo modre oči se med pomenkom osredotočajo v eno točko, ob razmišljaju se vse telo strne v nekakšno podobo svedra, morda še boljše: udarnega kladiva, ki išče kje zavrtati, da bo zadetek boljši. Niti najmanj na zunaj ne kaže podobe projektanta, izdelovalca načrtov, prej bi lahko rekli, da mu je 11 let dela v gradbeni operativi vtisnilo neizbrisen pečat.



— K PIONIRJU sem prišel maja 1963., ko sem končal fakulteto. Nato sem delal 6 mesecev in odšel za 11 mesecev v JLA, od tam pa se spet vrnil k PIONIRJU, ki ga odtej nisem zapustil. Doma sem iz Rodin pri Trebnjem.

V gradbeništvo me je za-

neslo veselje. V šoli sem vseskozi imel zelo rad tehnične predmete, še zlasti me je veselila matematika. Resno sem razmišljal o tem, da bi šel študirat matematiko na filozofsko fakulteto, pa sem se še pravočasno zbal vzgoje mladega rodu. Tako sem se odločil za študij gradbeništva Od III. letnika fakultete dalje sem bil tudi PIONIRJEV štipendist.

Ko sem prišel k podjetju sem najprej delal v gradbeni operativi. V začetku sem se bolj držal na bršljinskem koncu. Moje prvo gradbišče so bili proizvodni prostori Cestnega podjetja Novo mesto v Bučni vasi. Od tam sem odšel na gradnjo novih prostorov lesnega obrata v Bršljinu. Ko sem prišel iz JLA sem odšel najprej za nekaj časa na brežiški konec, kjer smo na Vrbini gradili hlev v skladišča. Od tuj me je zaneslo na dograditev novomeške steklarne v Bršljinu, kjer sem prevzel dela od tov. Virca, delal sem tudi na gradnji osnovne šole v Mirni peči in pri gradnji stanovanjskih blokov v Trebnjem, zatem pa sem postal pomočnik vodje gradbenega sektorja Novo mesto in ostalo nekaj let. V začetku 1973. sem prevzel dolžnost direktorja takratne službe za organizacijo proizvodnje, ki je zajemala predvsem projektiranje in pripravo dela. Ob ustanovitvi TOZD pa sem v začetku 1974. postal direktor TOZD Projektivni biro in sem odtej na tej dolžnosti. V gradbeni operativi sem preživel skoraj polnih 11 let.

Organizacija je v projektivnem biroju zdaj precej drugačna kot je bila, ko sem prišel. Takrat nas je bilo okoli 30 projektantov, zdaj nas je 70 in smo po zasedbi najmočnejši projektivni biro na celotnem dolenjskem in spodnjeposavskem območju. V tem času je bilo v biroju opravljenega veliko dela okoli ustalitve in okoli ureditve odnosov, tako navzven kot navznotraj.

Kateri projekt mi je ostal v tem času najbolj v spominu je težko reči. Če bi vzeli za merilo to, koliko nespečnosti in sekiranja mi povzroči posamezni projekt, bi rekel, da je to odvisno od velikosti naloge, ki smo jo s tem prevzeli, ta velikost pa je v finančnem pogledu pomem-

bna za TOZD, pa tudi od referenč: veliko je odvisno od tega, kakšen je naročnik: ali je strogo, ali je dostopen, ali je prilagodljiv itd. Nasprosto bi si upal trditi, da je laže delati projekt za zunanjega naročnika kot pa za našega, notranjega naročnika.

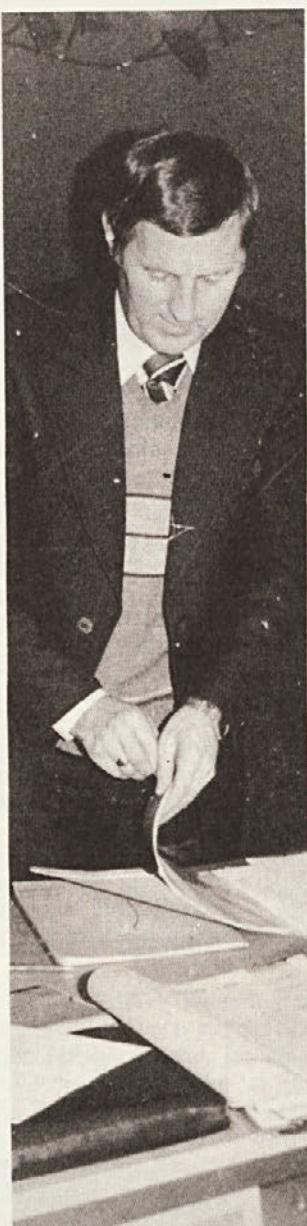
upam si trditi, da smo bili kar uspešni. Zdaj dodeljuemo samo še nekatere podrobnosti.

Zaradi rokovnega sovpadanja (v okviru Programa 64 Krka) je veliko objektov, operativni plan pa je takšen, da vsega nismo zmogli sami smo bili prisiljeni projektirati nekaterih objektov oddati kooperantom. Napram investitorju smo za vse odgovorni in pri tem je precej težav.

Naslednji projekt, na katerega smo lahko ponosni, je projekt za Hotel Vera v Varšavi, ki je za nas velik uspeh. Delali smo preko inženiringa in IMOS. Težave so bile predvsem zaradi ne dovolj natančno dogovorjenih poljskih revidentov že ob podpisovanju pogodbe. Projekt je šel skozi dve reviziji poljskega naročnika: prva revizija je bila opravljena gladko in v njej obdelane vse vsebinsko pomembne stvari, v drugi reviziji pa se je povsem druga skupina revidentov lotila nekaterih zgolj formalističnih in lepotnih pripomemb, projekt pa je bil med tem že v gradnji. Projekti so bili torej tehnično pravilni, zaradi spodrsljaja, ki sem ga že omenil, pa smo morali delati nekatere stvari na novo.

Ena izmed značilnosti našega dela je tudi v tem, da moramo za potrebe DO pri projektiranju upoštevati tehnologijo, ki jo uporablja naša gradbena operativa pri gradnji stavovanjskih in industrijskih objektov. Tehnologija, ki jo naša gradbena operativa uporablja pa še ni dovolj izoblikovana in to povzroča nam pri projektiranju kopico težav, zaradi tega smo pri projektiranju tudi utesnjeni.

Končno bi še omenil, da nujno potrebujemo referenčne, s katerimi bi se lahko naročniku dostenjno predstavili, zato bomo skušali letos izdati za TOZD Projektivni biro svojo referenco. In še besedo dve bi rekli o pomenu projektiranja in projektov: razumem, da je kolektiv naše TOZD majhen, še zlasti v primerjavi s celotnim kolektivom SGP PIONIR. Nikoli pa ne bi smeli pozabljati na to, da je projekt, ki ga izdelamo za naročnika, zanj vedno prva PIONIRJEVA predstavitev in tudi zaradi tega bi morali posvečati TOZD Projektivni biro več pozornosti!



Iz vseh strani

TOZD GRADBENI SEKTOR LJUBLJANA

- DS je zavrnil pritožbo delavcev Ibrahima Buljića in Dimitra Dakića in potrdil sklep disciplinske komisije s katerim je imenoma zaradi hujših krštev delovnih dolžnosti prenehalo delovno razmerje.
- Za novoletno obdaritev delavcev je DS sprejel sklep, da se nakaže 400.000 din za nakup novoletnih bonov in sicer po 500 din bonov na delavca.
- Sklepe, ki jih je prejela na seji 18. decembra 1979 Komisija za gospodarjenje TOZD je DS v celoti potrdila.
- Sestavo komisij za popis za gradbišča BS-3, Žito, Tržnica, Cerkev, Toplarna, Roška stolnica, Šentvid in Vrhnika je DS spremenil in jih zamenjal z novo sestavo.
- Soglasje k združevanju sredstev med DO SGP PIONIR in tovarno „Lipika“ iz Novega mesta ter Cementarno Trbovlje je dal DS in hrkati zahteval od pristojnih služb DO, da do prihodnje seje DS predložijo poročilo o finančni udeležbi DO pri tem združevanju.
- Glede usklajevanja je DS ugotovil, da na ravni DO ni nikakršnega usklajevanja pri sprejemanju samoupravnih predpisov. Predlagal je, naj Splošna služba pripravi program sprejemanja samoupravnih predpisov in določi okvirne roke za organizacijo zborov delavcev.
- Komisija za kadrovsko socialne zadeve je na seji 22. decembra 1979 sprejela sklep, da sprememba urnih meril in premestitve, začne na podlagi novo sprejete tabele delovnih nalog in opravil veljati od 1. decembra 1979. Zavrnila je prošnjo za premestitev v višji vrednostni razred, ki jo je vložil Janez Letnar, odobrila odhod delavca Milorada Popovića na VK tečaj za tesarje in premestila zaradi potreb delavca Borota Globočani na delo v ljubljansko menzo z dvomesečnim poizkusnim delom.

TOZD GRADBENI SEKTOR ZAGREB

- Kadrovsko socialna komisija je na seji 26. decembra 1979 sprejela v delovno razmerje z

90-dnevnim poizkusnim delom delavca Envera Čišića za obračunskega tehnika II. Imenovan je dolžan skleniti pogodbo za 10 mesecev dela v Libiji, določena pa je bila tudi komisija za spremljanje njegovega poizkusa nega dela.

TOZD MEHANSKO-KOVINSKI OBRAT

● Na seji DS 10. decembra 1979 je bil sprejet Samoupravni sporazum o združevanju v XXVI enoto samoupravne interesne skupnosti SRS za ekonomski odnose s tujino. Samoupravni sporazum o merilih, pogojih, načinih in postopkih za doseg dogovorenega obsega uvoza blaga in storitev ter odliha deviz v letu 1980.

● Predsedniki komisij niso podali poročila o dosedanjem delu komisij, razen predsednik komisije za kadr. soc. zadeve, zato bo prihodnja seja posvečena izključno temu problemu.

● Zaradi nerednih udeležb članov DS na sestankih, bodo do naslednjega sestanka DS izdelali poročilo o udeležbi na le-teh in glede na to primerno ukrepali.

● ZBOR DELOVNIH LJUDI je bil 22. decembra 1979. Obnavljal in sprejeli so smernice za srednjoročni plan TOZD MKO za obdobje 1981 – 1985. Ob sprejemu samoupravnega sporazuma o merilih za razporjanje čistega dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke v gradbeništvu, so Biroju gradbeništva predlagali, da se v boči pri sestavljanju sporazmov formirajo podkomisije za

gradbeno operativo, projektivne biroje, za industrijo gradbenega materiala, za obrtniška in zaključna dela in za osebne storitve in obrt. Na zbor delovnih ljudi so bili vabljeni predstavniki DSSS zaradi tolmačenja samoupravnih aktov, vendar se razen teh službe ostali niso udeležili zborna, zato je nekaj samoupravnih sporazumov ostalo nepotrjenih. Sprejeli so sklep, da se ta točka predloži na naslednjo sejo zborna.

Samoupravni delavski kontroli DO so predlagali, da preveri, zakaj povabljeni oddelki DSSS ne uresničujejo zahtevo po sklepah delovskega sveta TOZD.

2,770,000 HRANILNIH KNJIŽIC

Konec letosnjega junija so imeli občani v Sloveniji na hranilnih knjižicah 27,730 milijonov dinarjev prihrankov ali 37 odst. več kot pred letom dni. Od tega je bilo 85 % vlog na vpogled, 15 % vlog pa z odpovednim rokom nad eno leto. Hranilne vloge na vpogled so se od junija 1978 do junija 1979 povečale za 32 %, tiste z odpovednim rokom nad eno leto pa kar z 71 %.

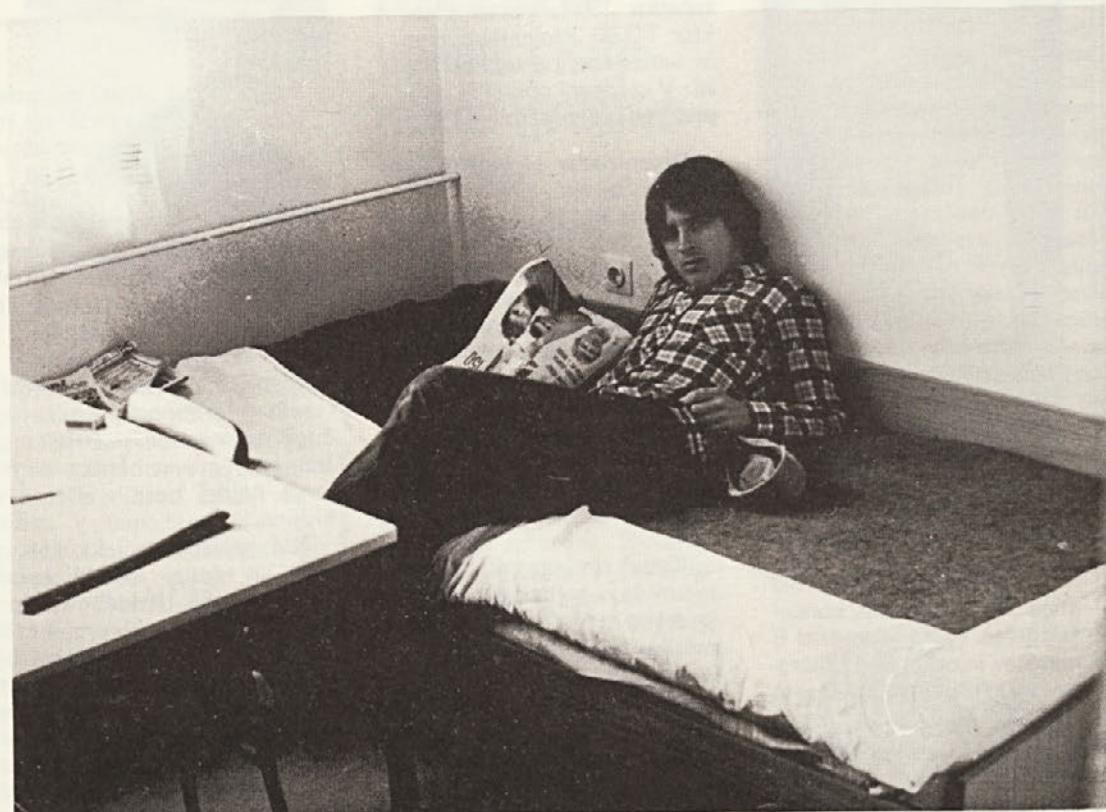
Pri tem so imeli občani v naši republiki sredi letosnjega leta 2,770,000 hranilnih knjižic ali 13 % več kot sredi lanskega leta. Poprečna hranilna vloga na eni knjižici je znašala konec junija 14,734 din ali 3.949 din (oz. 37 %) več kot junija lani.

Gradbeno šolstvo

Vsi izvajalci vzgojno-izobraževalnih programov gradbeništva so v tem šolskem letu vključili sledeče število novincev (za primerjavo navajamo še število objavljenih štipendij oz. potreb, slednje od poklica zidar dalje):

poklici

	sprejeto število novincev	objavljene štipendije oz. potrebe
– arhitekti (II. stopnja)	89	37
– geodeti (I. in II. stopnja)	86	35
– gradbeniki (I. in II. stopnja)	532	250
– gradbeni tehniki	704	324
– geodetski tehniki	80	21
– zidar	504	911
– tesar	404	769
– železokrivec	162	220
– slikopleskar	167	165
– strojnik gradbene mehanizacije	109	86
– izolater	36	28
– pečar	25	32
– dimnikar	24	55



Prizor iz zelo lepo urejenega novega samskega doma v Krškem (Foto: G. Rovan)

Iz novog, veoma lijepo uređenog samskog doma u Krškom

Zadaci u 1980 godini i u srednjoročnom razdoblju

Glavni direktor Slavko Guštin je u razgovoru, za koji smo ga zamolili, definirao velike i odgovorne zadatke, koji su pred cijelom radnom zajednicom SGP „PIONIR“, pred svim njenim OOUR i zajedničkim službama i svakim pojedinim članom kolektiva. Ovako ih je opisao:

U 1980 godini čeka nas težak rad u ostvarivanju zadatka, koje smo zacrtali već u 1979 godini. Mislim na ostvarivanje nove organizacije, koja će od svih zahtijevati izuzetne napore te potvrđivanje savjeti, da smo spremni odreći se bilo čemu osobnom za dobro kolektiva i budućeg razvoja.

Već se na početku godine moramo opredijeliti za osnovne stvari: u gradjevinarstvu moramo poboljšati rad i rezultate i već sada se pripremiti na krizno razdoblje, kada budemo morali uspješno raditi uz bitno slabije uvjete.

Glavna karakteristika u 1980 godini i srednjoročnom razdoblju bit će povezivanje na svim područjima, koja su za nas zanimljiva. Zato će pred kolektivnim poslovnim organima biti odgovorni zadaci prije svega u tome, kako postići što bolje povezivanje, da bi naša perspektiva bila dugoročno osigurana.

Mnogo očekujemo od interne banke. Uspješnost njenog rada u najvećoj mjeri zavisi od potpore, koju mora od OOUR-a i od kolektiva koji će u njoj raditi. Taj će kolektiv morati ekonomskim pokazateljima dokazati opravdanost organiziranja takve finansijske funkcije, kojom definiramo internu banku.

Kod organizacije inženjeringu moramo biti postupni, jer je na pridobijanju radova naša komercijala već do sada postigla dobre rezultate. Kod toga moramo uzeti u obzir načelo, da se ljudstvo, koje pobijeduje, ne mijenja. Posebnu pažnju moramo posvetiti kalkulacijama za domaće, a posebno za strano tržište.

U posebnoj pažnji treba da uzme učešće nabavna služba i njena organizacija. Ne zaboravljajmo na učinke, koje možemo postići bolje organiziranim nabavom.

Veći naglasak treba dati pripremi rada i planiranju, u tijes-



Dijaški dom Majde Šilc v Novem mestu (Foto: Goran Rovan)

Dijaški dom Majde Šilc v Novem mestu

noj povezanosti sa stručnim kadrovima.

Zajedničke službe ćemo morati stručno ojačati i opremiti ih suvremenim računarima, da budu dorasli tekućem davanju podataka i programa, koje su dužne posredovati OOUR-ima za njihove potrebe.



Rezultati, koje smo postigli u 1979 godini zajedno sa novim privrednim mjerama precrtat će nam mnoge nacrte u obliku, u kakvom smo ih već zacrtali. Uprkos tome moramo biti svjesni u svim takvim slučajevima, da bi skupili barem toliko sredstava, da bi mogli pripremati tehničku dokumentaciju. Tako ćemo sebi omogućiti, da mognemo odmah po poboljšanju uvjeta, početi sa realizacijom.

Posebno se mora istaći učešće razvoja projektivnog biroa, te suradnja između njega i razvojne službe. Uspješan razvoj osigurat ćemo samo, ako dostignuća u razvoju budemo ugraditi

li u naše projekte te utjecali i na druge biroje, da u svojim projektima uzimaju u obzir našu tehnologiju. U tome smo već do sada postigli dobre rezultate, a takve suradnje morat ćemo se i u buduće uhvatiti planskije.

OOUR-u Strojarsko prometni pogon i nadalje želimo tako uspješan razvoj kao i do sada i prije svega to, da bi svoj razvoj usmjerila na stvarne potrebe gradjevinskih OOUR-ova. Osim o razvoju gradjevinske mehanizacije, mora se brinuti i za razvoj pogona za čelične oplate te za razvoj jedinice za izvodjenje zemljanih radova.

U OOUR-u Drveni pogon morat ćemo veću pažnju posvetiti razvoju pilane, jer će ona morati osigurati sva potrebna rezana drva za naše OOUR. Odmah će trebati početi sa pripremama za novi pogon harmonika vrata, gdje smo na tom proizvodu postigli jako dobre rezultate i jako dobro ide u prodaju.

Takoder će se OOUR Mehničko-kovinski pogon morati bolje uključiti u gradjevinsku djelatnost kako s bravarskim radovima tako i kod uzdržavanja teške gradjevinske mehanizacije i prevoznih sredstava. Treba početi sa pripremom planova za novi pogon u Ločnoj.

Suradnju sa OOUR-om Investgradnjom u Sarajevu morat ćemo proširiti, kako kod izvodnjenja i vodjenja inženjeringu prije svega za industrijske objekte, tako i u suradnji za pridobijanje stručne radne snage za potrebe gradjevinske operative, kod nabave deblala, prodaje harmonika vrata, pridobijanju kooperanata i prodaje

drugih naših proizvoda.

Za tvornicu Togrel moramo pripremiti novi program u razvoju prenapetih konstrukcija i elemenata za potrebe stambene izgradnje. Togrel mora postati nova tvornica u kojoj će, udruživanjem sredstava, naći svoje interese sve naše OOUR.

Danas je najteže voditi gradjevinske OOUR-e. Naime, sve slabosti naše privrede sakupljaju se i pokazuju u gradjevinskoj operativi. Rješenja moramo tražiti u tome, da pored mjera za povećanje i poboljšanje discipline, mjera za smanjenje izostanaka sa rada i mjera za poboljšanje organizacije rada na gradilištima, načnemo i pitanje raspodjele rada. To znači da moramo organizirati pogone za oplate, željezokrvnice, naći organizirani priput zemljanim radovima, bolje se usredotočiti na pripremu rada na gradilištima, prije nego što počnemo sa radovima itd. Naravno kod toga ne smijemo zaboraviti na zadatku, poboljšati tehničku i projektivnu dokumentaciju.

Tekuće planiranje i praćenje proizvodnje mora biti osnovni zadatak naših direktora OOUR-a, operativnih vodja i vodja sektora. Na seminarima, koji će biti u zimskom periodu, treba temeljito obraditi vodjenje, dogovaranje i obračunavanje radova sa našim obrtnim i instalaterskim kooperantima.

Ovo su samo neke misli, koje bi morale biti prisutne u razdoblju, kada utvrđujemo planove i politiku za 1980 godinu i za srednjoročno razdoblje 1981 – 1985. Naš radni kolektiv u prošlosti je svelađao velike i obimne zadatke i uspješno pro-

(Nastavak na sljed. str.)

(Nastavak s prijašnje str.)

šao mnoge krize, iz kojih je uvijek izlazio snažniji nego što je bilo prije njih. Zato sam čvrsto ubjedjen da ćemo zadatke koji su pred nama, dođe uz veliki napor i zalaganje ali ipak uspješno svladati.

„Ako kradeš vrijednost, koju ostvaruje drugi...“

„Samoupravno društvo je organizirana zajednica ljudi, koji imaju slobodnu razmjenu rada, užimajući kod toga u obzir ne samo svoj vlastiti interes, već i interes drugog in drugih u cjelini, na svim područjima svog in društvenog života. na radnom mjestu, u kući, na području odgoja i obrazovanja, kulture, socijalne zaštite, u sportskom društvu – ukratko svuda, u svim našim republikama i pokrajinama. Živimo u socijalističkoj federalativnoj republici Jugoslaviji, u kojoj jednakopravno svih, stvarno svih, preuzimamo svoja prava, a i odgovornost za naš zajednički život, radi i razvoj.

Mislim da je jedan od prvih činioča te odgovornosti – naš odnos do rada.

Proizvodnost rada je još uvijek na niskom nivou, ako je upoređujemo sa razvijenim državama. Takva nije samo zbog nerazvijene tehnologije i organizacije rada, već, rekao bih, zbog često nemoralnog odnosa prema radnim dužnostima.

Nemoralnog zato, jer sa takvim odnosom živiš zapravo na račun drugih, kradeš vrijednost, koju ostvaruje drugi. Sve je više izostanaka sa rada – u posjeku to je dnevno skoro 10 posto od ukupnog broja zaposlenih. Disciplina na radnom mjestu često je pod znakom pitanja i tako nije čudno da se doista radnih organizacija nade u teškim uvjetima poslovanja, a i u gubitku.

Naravno, tu se ne radi samo u proizvodnim radnim organizacijama, već i o organizacijama na području uprave, interesnih zajednica i drugim. Sigurno to nije jedini, a ni glavni uzrok teškoća koju imamo. Ali siguran sam, da tu počinje odgovornost svakog od nas – poštenim, stvaralačkim i discipliniranim odnosom do radnih dužnosti i obaveza na svim radnim mjestima i na svim nivoima. Dužnost komunista, a stim u vezi i svih

samoupravljača je, da se svugdje i na svim nivoima za to borimo...“

STANE DOLANC (24. novembra 1979 prilikom otvaranja novih proizvodnih prostorija TRIMA u Trebnju)

i upravnih organa, trenutno je najvažniji rad.“

Sastaviti sasvim određene, po svojim odnosima i stanju skrojene akcione programe svog rada, da bi ostvarili priliku privredne stabilizacije i proveli sistemski rješenja u društvenoj psaksi.

Običnim riječima te zadatke razumijeno tako, da svugdje treba osigurati više rada, radne i društvene discipline, poštovanja dogovorenih zaključaka, smanjiti zajedničku potrošnju i odreći se svih ovih investicija, koje oguđaju pričekaju, a ujedno dati svu prednost većoj materialnoj proizvodnji, izvozu i ostvarivanju svih prednosti samoupravnog društvenog sistema.

Svuda, a to znači i u našoj radnoj organizaciji. Nitko ne može umaci političkoj odgovornosti za ostvarenje svega onoga za što smo se dogovorili u socijalističkom samoupravnom držvu. To što smo zaključili treba i izvesti. Sada bez velikih i svečanih riječi. Ubrajaju se samo činovi, konkretne akcije i opipljivi uspjesi.

„Poštovanje zaključaka i dogovora neophodno je. Oni, koji ih krše, moraju osjetiti i posljedice. Protiv njih moramo upotrijebiti i sankcije, uključujući i zamjenu. To treba otvoreno reći....“ Tako odručno zahitjava drugi Tito.

Stabilizacijski program naše radne organizacije jedan je od tisuću, koji vode potrebnim rješenjima već u 1980 godini. Za njega smo svi odgovorni, a najviše komunisti.

N. S.

Više djela i manje papira

„Savez komunista i nadalje se mora baviti ekonomskim pitanjima, a najvažnije je da stajališta, koja utvrdi, također i ostvari. Trebamo više akcija, više djela i manje papira.“

Tako je između ostalog nalogio drugi Tito u nedavnom razgovoru sa delegacijom Bosne i Hercegovine. Ujedno smo u dnevnim novinama, na televiziji i radiju čuli zaključke predsjedništva centralnog komiteta SKJ o ostvarivanju privredne i socijalne politike u ovoj godini i smjernicama za 1980 godinu. Nova politička upozorenja i podsticaji za brže i pametno planiranje svih naših trenutnih i budućih potreba i mogućnosti došli su u pravo vrijeme – kao i uživak u svim kritičnim trenucima našeg burnog poslijeratnog razvoja. Pred svakom celijom našeg društva, od osnovnih organizacija i vodstva društveno-političkih organizacija do svih jedinica udruženog rada, delegatskih skupština i svih izvršnih

i upravnih organa, trenutno je najvažniji rad.“

30 godina stručne građevinske škole

U godini, koju smo zaključili, naše gradjevinsko školstvo slavilo je pomena vređan jubilej 30 godina rada stručne građevinske škole i doma učenika, ravnateljica Stručne građevinske škole „Ivana Kavčića“, dr. garica Štruc Majda, na proslavi je ovako opisala:

U 1946 godini su se na podsticaj ministarstva za gradnju formirale gradjevinske škole na većim gradilištima u Sloveniji i to u poduzeću Gradiš, koje je imalo gradilišta u Ljubljani, Kamniku i Kidričevom, u poduzeću Konstruktor Maribor, u poduzeću Pionir u Novom mestu i u Primorju u Novoj Gorici i Ajdovščini.

U radu tih škola pomagali su učitelji osnovnih škola i stručnjaci sa gradilišta.

U 1949 godini poduzeće Gradiš dobilo je zadatak da organizira srednju stručnu školu za cijelu republiku Sloveniju.

Krajem 1949 godine uz Tomičevsku cestu u Ljubljani niklo je školsko naselje, sastavljeno od 23 baraka, dove zene sa gradilišta. Za nastavu su upotrebjavali 3 velike barake, u svakoj je bilo 6 učionica i u jednoj smjeni mogle su primiti 550 učenika.



Gradnja zdraviliško-rekreacijskog centra „Terme“ u Čateških Toplicah (Foto: Goran Rovan)

Gradnja lečiliško-rekreacionog centra „Terme“ u Čateškim Toplicama

Učenici su boravili u domu pored škole, koji je obuhvatao 5 baraka. Prvo je škola radila u tri smjene, svaka smjena trajala je 3 mjeseca. Obrazovanje je najprije bilo organizirano za slijedeće pozive: zidar, tesar, stolar, miner, metalac. Škola je nosila ime Ivan Maček – Matija, Gradiš IMM, Ljubljana.

U 1952 godini o šegrtskoj školi Ivan Maček – Matija preuzeo je brigu pokrajinski narodni odbor Ljubljana, odjel za stručno školstvo i priključio joj i školu poduzeća Tesar.

Drveno naselje više nije odgovaralo za nastavu i boravak, a gradjevinska poduzeća su trebala osposobljene radnike. U 1957 godini na podsticaj Biroa za gradjevinarstvo Slovenije slovenski gradjevinari počeli su da sakupljaju sredstva za novu gradnju. Suinvestitor gradnje bio je pokrajinski narodni odbor Ljubljane.

Tako su uz Titovu cestu u Ljubljani nikli današnje prostorije doma i škole, za što važne zasluge imaju tadašnji ravnatelji doma i škole: drug Jože Bitenc i drug Stane Semič te drug Oražen Milan, koji je vodio akciju udruživanja sredstava. I učenici su doprinijeli svoj udio i pomagali su u gradnji gradjevinskom poduzeću Obnova, koje je preuzeo gradjevinske radove.

3. februara 1959 počela je radom prva smjena u novim školskim prostorijama.

Organizacija nastave izmjenila se i uveli su dvosmjensku nastavu, tj. pola godine tekla je obuka u školi, a pola godine učenici su bili na praktičnoj nastavi u radnim organizacijama.

Kasnije je škola dobila ime Stručna gradjevinska škola „Ivana Kavčiča“ u Ljubljani.

Uvodili su i kabinetsku nastavu, koju se zbog velikog broja učenika više nije dalo izvoditi u školi je prosječno bilo oko 1000 učenika u jednoj smjeni, a taj broj učenika prosječno je još i danas u jednoj smjeni.

Škola je od školske godine 1952/53 sposobila u struci slijedeći broj kandidata:

7484 zidara, 2891 tesara, 98 stolara, 11 minera, 101 bojadisara, 229 kamenorezaca, 14 opekar, 390 pećara, 75 teretara, 36 keramičara, 124 željezokrivača, 76 metalaca, 1425 montera vodovodnih naprava, 866 montera ogrijevnih naprava, 23 limara, 102 elektroinstalatera, 131 montera klimatskih naprava, 103 strojara gradjevinske mehanizacije i 441 izolatera dakle ukupno 14620 sposobljenih gradjevinskih radnika.

Školu je ukupno u 30 godina u 85 smjena pohađalo 51498 učenika, a u domu je boravilo 30667 učenika.



Z gradnje doma ostarelih v Novem mestu lani poleti
Gradnja doma umirovljenika u Novom mestu prošle godine u letu

Rad u domu i školi u cijeloj 30-godišnjoj povijesti nikada nije bio lak. Pored organizacijskih, kadrovske i naravno materijalnih problema bilo je potrebno rješavati i mnogobrojna i raznolika obrazovno odgojna pitanja, jer smo kod nas odgajali i obrazovali učenike iz jako različitih socijalnih sredina i također svih naših narodnosti, ali mislim, da smo nesumljivo pri-donijeli važan udio u formiranju samoupravnih socijalističkih mladih radnika, a uspjeli smo im posredovati i kvalitetno stručno znanje.

Iz prošlosti i sadašnjosti crpi-mo snagu za budućnost, zato ne sumnjamo da ćemo uspjeti dobro obaviti važne odgojno-obrazovne zadatke, koje nam za naredno razdoblje daje u zadatak društvo, a i naša vlastita spoznaja i htjenje, raditi bolje, odgajati i obrazovati za čovjeka vrijedan život u našoj samo-upravnoj socijalističkoj društvenoj zajednici.

Pravilno je da kolektivima škole i doma izrazimo čestitke uz jubilej, te im zaželimo bolje uvjete rada u budućem usmjerenoj obrazovanju.

ENERGETSKE REZERVE

Od cijelokupnih rezervi Jugoslavije imamo 74 % u ugljenu, 5 % u nafti i plinu, 10 % u hidroenergiji i 11 % u uranu. Po stanovniku to je samo 184 do 1/5 od prosjeka stanovnika na planeti. Slovenija ima samo 6,6 % rezervi Jugoslavije kod 9 % stanovništva i kod 14,7 % cijelokupne primarne energije Jugoslavije.

Minuli rad

U vrijeme rasprava o vrednovanju rada u smislu smjernica, koje su utvrdili Republički sindikati, mnogo razgovaramo u nagrađivanju i o tome, kako pravedno vrednovati rad kojeg obavljamo. Radi se o tome, da bi ga vrednovali tako da će onaj, koji stvarno radi, dobiti za obavljeni rad nagradu, da nitko neće dobiti OD za ono što nije napravio i da neće moći ljenčariti na račun drugih.

Kada se vodila razprava o tome na jednom od sindikalnih sastanaka, izbilo je pitanje o minulom radu. Nacheo ga je predstavnik iz OOOUR-a Drvni pogon. Bilo je rečeno da stariji radnici o tome postavljaju pitanje i na to upozoravaju. Dosadašnji dugogodišnji rad iscrpio je njihove snage i sada ne mogu obavljati radne zadatke tako kao što su ih, kada su bili mlađi i kako ih danas mogu obavljati njihovi mlađi suradnici. Jer je živi rad vrednovan za sve jednak, stariji su radnici pogoden u osobnom dohotku. Naime, vrednovanje minulog rada nije u pravilniku tako vrednovano da bi starijim radnicima osiguralo pokriće smanjene zarade.

Bez dvoumljenja pitanje je goreće i neposredno, živo pogoda posebno starije radnike, koji rade u organiziranom radnom procesu i na tekućoj traci. Uz veću podjelu rada, lakše se može mjeriti uspjeh u pojedinim stupnjevima, a zato su i razlike u uspjehu, kojeg postižu pojedini radnici, to više uočljive. Neke od ovih konstatacija sigurno vrijede i za proizvodnju u OOOUR-u Drvni pogon.

Zadatak je pred nama i treba ga se uhvatiti. Naravno, najprije je potrebno utvrditi, da li su razlike do kojih dolazi zbilja tolike da o njima treba raspravljati. Ako je to tako, to će se pitanje moći rješiti samo solidarnošću; od novca, namijenjenog za OD trebat će izdvajati nešto više za vrednovanje minulog rada, a naravno kod toga će ostati manje za vrednovanje živog rada. Ali bez toga se neće moći.

NOVO MESTO: 15.005 STANOVNIKA

Prema općinskom registru stalnog stanovništva i prema zakonu o područjima oko gradova Novo mesto je kao najveći kraj šire Dolenjske 1974 godine imalo ukupno 13.330 stanovnika. Slijedećih godina ovako je zabilježilo narastanje svojih stalnih građana: 1975 – 13.704, 1976 – 14.211, 1977 – 14.237 i 1978 godine – 14.739. Krajem septembra 1979 Novo mesto je već imalo 15.005 stanovnika.

Bez dogovaranja i usklađivanja ne ide

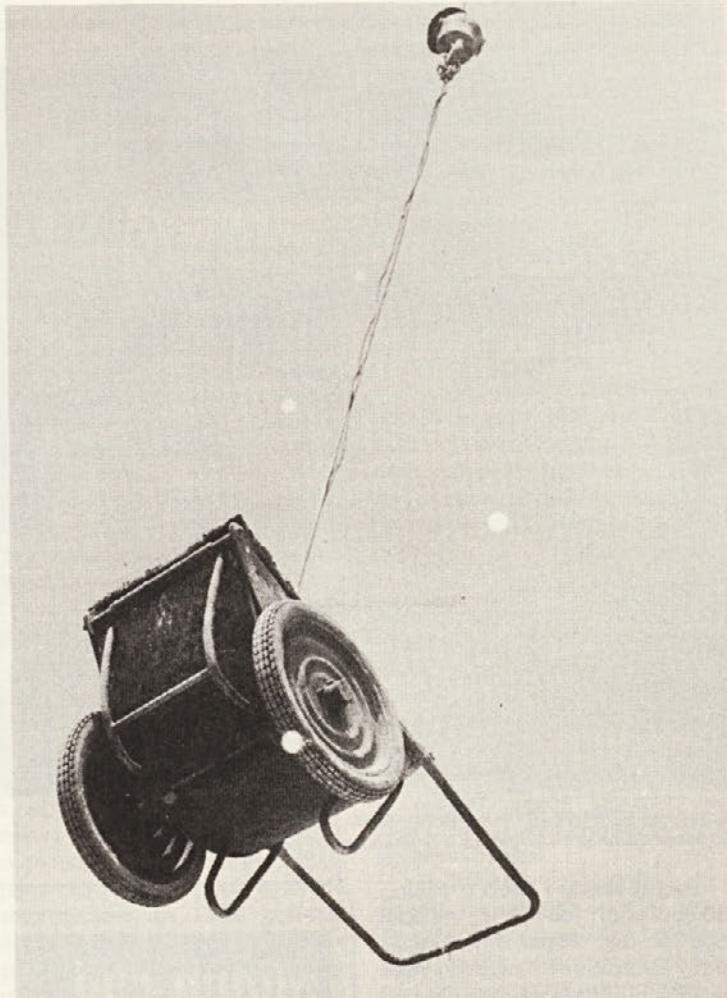
Radna organizacija SGP PIONIR je jedinstvena cjelina, iako je od 11 OOUR-a in RZZS i iako su navedene samostalne u samoupravnem smislu. Naime, sve OOUR i RZZS pod isti krov udružuju zajednički interesi i zajednički ciljevi. Ali razumljivo je da se u OOUR, koje doduše djeluju u okviru RO, na nekim područjima rada pojavljuju slični zadaci i poslovi.

Nije ništa čudno, ako 11 različitih OOUR-a kod odlučivanja o sličnim zadacima i poslovima, ne prihvati potpuno jednakе odluke. To se sigurno ljudski uvjetovano. Ali nije dobro, ako su takvo prihvaćene odluke u suprotnosti, ili različite u tom smislu da uzburkavaju krv.

Uzmimo slučaj: radnički savjeti građevinskih OOUR-a određuju terenski dodatak. U jednoj bi ga OOUR odredili u visini od 200 din na dan, u drugoj u visini 120 din na dan – u oba slučaje bez obzira na udaljenost gradilišta od sjedišta OOUR-a, a u ostale dvije građevinske OOUR odredili bi ga u ovisnosti o udaljenosti gradilišta od sjedišta OOUR-a i kod toga razdijelili 5 grupa, ali bi visinu terenskog dodatka po pojedinih grupama u oba OOUR-a odredili različito. U istoj stvari i na ista prava, kot takvog bi načina odlučivanja imali 4 različita rješenja, koje bi zbog različitih primitaka, koji bi bili posljedica, prouzrokovali zlu krv među radnicima.

Iste ili slične, a u biti zajedničke zadatke, iz navedenog uzroka, ne bi smjeli rješavati previše različito. Bolje je prije se dogovoriti o takvoj gorućoj stvari i uskladištiti stajališta. Potreban je samo prethodni razgovor zainteresiranih predstavnika iz OOUR-a. Podsticaj za to može dati bilo tko. Bilo tako, da na goruću stvar i potrebu usklađivanja upozori RZZS, bilo da usklađivački sastanak sazove jedna od zainteresiranih OOUR-a i na njega pozove i ostale.

O tome pišemo zato, jer se čuje da je u našoj RO takvog usklađivanja premalo, da ga je nekada bilo više, a da smo ga previše zapustili. Na to su između ostalog upozorili i referenti za RZ u OOUR, koji konstatiraju da je kod utr-



đivanja samoupravnih propisa i odluka u OOUR posebno malo usklađivanja.

Radni pozdrav iz Derne u Libiji

U svakom broju vjesnika pronađem poneki red o gradilištu ili o radu u Libiji. Samo o gradilištu u Derni, na kojem radi grupa iz OOUR-a gradjevinski sektor Ljubljana, dosada nisam još ništa pronašao.

Grupa „D“ ima gradilište u Derni. To je mjesto sa oko 40.000 stanovnika. Nalazi se uz more te zato tu stalno puše dosta jak vjetar. Za vrijeme ljeta donosi prijatno osvježenje, a sada po zimi i ovdje se moraš dobro obući, jer te inače propušće do kosti.

Naše je gradilište oko 5 km udaljeno od grada i nalazi se na vrhu brežuljka, koji je 500 m viši od grada. Naselje smo uredili u neposrednoj blizini gdje gradimo, samo je manja zgrada, koju gradimo, udaljena 3 km. Okolinu prebivališta lijepo smo uredili i posuli pijeskom. Sami se brinemo o čistoći, tako da možemo biti uzor okolini, uz svaku gradjevinu uredjeno je smetlište.

Radovi na gradnji dobro napreduju i hvatamo rokove, koji su predviđeni prema planu za pojedine gradnje. Ponekad dolje do teškoča kod nabave pojedinih materijala, jer je i ovdje u Libiji povremena nestašica cementa ili nekog drugog važnijeg materijala. Imamo teškoće i sa prevozima, koje obavljaju arapski kooperanti, koji se obično ne drže dogovorenih rokova.

Rad na gradilištu dobro je organiziran i zaslugom vodećih i svih ostalih radnika odvija se dobro. Iskustvo se već dobro osjeća i grupa kao cjelina već je dobro uvedena i izvježbana, te je sposobna da obavi sve zadatke. Sa kadrovima su takodje teškoće, prije svega zbog toga jer se vodeći radnici prečesto mijenjaju. Radovi su naime zahtjevni, dopuštena odstupanja jako mala i uspjeh je prije svega ovisan o sposobnosti vodje gradilišta i poslovodje. Nedostaju režijski radnici, jer ih je za rad u Libiji teže dobiti, a uzroci zašto, poznati su.

Ovdje je život srazmjerno skup, a inflacija je izuzetno velika. Cijene upravo besmisleno rastu naviše. Većina trgovina je u privatnom vlasništvu i trgovci sami određuju cijene. Tržište je slabo opskrbljeno i tu si potpuno ovisan o trgovcu i njegovoj volji. Izbor robe kako je skroman. Sto ima jedan ima

ju svi, ono što ne dobiješ kod prvog trgovca, ne možeš dobiti nigdje. Cijene nafte i njenih derivata nedavno su se povećale za 90 posto, cijene hrane povećale su se za 15 do 25 posto, tekstila za 20 posto. Uz tako nagli porast cijena, koji naravno poskupljuju naš boravak i gradnju u Libiji teško je očekivati višak. Prije svega moramo se boriti za to, da unutarnjim rezervama i pravilnim ekonomisanjem smanjimo neizbjegjan gubitak.

U zdravstvenom pogledu stanje je ovdje još zadovoljavajuće. Podneblje je dosta slično našem južno dalmatinskom. Samo su apsolutne temperature ovdje nešto više, a u kišnom razdoblju su pljuskovi i puše izuzetno jaka bura. Tako smo prehladjeni skoro svi radnici na gradilištu.

Nesreća na radu nema, samo se tu i tamo poneki radnik nabode na čavao. Teže nam je obolio samo kuhan i to sa žuticom i sada je u bolnici. Tome se ne treba čuditi, jer ovdje ljudi skoro da ne poznaju čistoću, a to posebno vrijedi za osobnu higijenu i hranu. Naš bi sanitarni inspektor pao u nesvest, kada bi video, kako ovdje usklađištavaju i prevoze namirnice. Mogu reći da je svaki naš mehaničar ili strojar čistiji od ovdašnjih mesara, koji prodaju meso ...

Možemo se potužiti i na ovdašnji društveni život, kakav imamo u naselju. Jako je skroman. Imamo televiziju, koja prima samo libijski program. Taj uglavnom prikazuje samo vjerske i vojne stvari, tako da je program za nas potpuno nezanimljiv. Imamo i slomljeni stol za stolni tenis, oko kojeg je uvijek gužva, jer je moguće igrati samo na one dane kada nema vjetra, a takvih dana je malo. Za zabavu nam samo preostanu karte i šah. Na sreću imamo dovoljno šahovskih tabli i figura.

Rado bih nekoliko kritičkih riječi uputio onim našim radnicima u Jugoslaviji, koji su dužni da se brinu o slanju časopisa nama u Libiju. Ovdje u Derni imamo svoj postanski pregradak, ali na žalost svih nas, u njemu nalazimo samo naš vjesnik „Pionir“. Sve druge časopise dobijamo jednom mjesечно iz Tripolija, kada se naš vodja gradilišta vrati sa kolegija. Mislimo da bi bilo bolje, kada bi časopise, koji su nam namijenjeni, adresirali na nas p. p. u Derni, da bi mogli čitati svježe časopise ne stare mjesec i više dana. Smatramo da je lijepo i pravilno da poduzeće brine o obavljanju svojih radnika na privremenom radu u inozemstvu, ali takva lijepa namjera izbubi svoju vrijednost, ako su

novosti, kada okolišnim putem stignu do nas, stare mjesec i više, kao što se dogadja nama. Naša adresa je: Telemi - Pionir, P. box 784, Derna - Lib, da ne bude izgovora, da nije bilo adrese.

Nadamo se da ovo naše pismo neće završiti u košu, da će se odgovorni potruditi da ubuduće dobijamo svježe časopise i da ćemo se već u narednom Pionirovom broju moći za to zahvaliti. Topli pozdravi.

JOŽE PRAZNIK

KAKO JE SA POTROŠAČKIM KREDITIMA?

Mi Slovenci smo krajem juna ove godine imali 10.526 milijuna dinara potrošačkih kredita, što ujedno znači 21 % više nego prije godinu dana.

U posljednoj godini povećala su se sva sredstva stanovništva. Na žiro računima smo mi Slovenci krajem juna ove godine imali 65 % više novca nego prije godinu dana. Naši su građani za stambenu izgradnju imali ukupno 63 milijuna dinarskih najmenskih vezanih sredstava.

KOLIKO NAS JE U SLOVENIJI?

Krajem septembra ove godine u Sloveniji je živjelo 1.887.366 stanovnika, od toga u gradovima 796.071, a stanovnika van gradova bilo je 1.091.295.

U septembru se je ove godine u Sloveniji rodilo 2356 žive djece a umrlo je 1297 osoba. Bilo je 1262 vjenčanja, 192 razvoda, a 227 očeva je priznalo očinstvo. Devet obitelji je posvojilo djecu, a prirodni porast iznosio je u septembru 1059 osoba.

Kulturni susret građevinskih radnika Slovenije

Prošlo je godina dana od kada su se građevinski radnici odlučili i za susrete na kulturnom području.

Ovogodišnji II. susret bit će od 5. do 10. maja 1980 u Ajdovščini. Organizator susreta je Splošno gradbeno podjetje „PRIMORJE“ Ajdovščina, a odvijat će se na slijedećim područjima:

- likovnom i fotografskom
- literarnom
- glazbenom i folklornom.

Izložba literarnih i fotografskih radova bit će postavljena u Pilonovoj galeriji u Ajdovščini.

Izložu će pratiti žiri. Izbor izloženih likovnih radova i foto-

grafija obaviti će tročlanski stručni žiri, koji će formirati Pilonova galerija i SGP „PRIMORJE“ Ajdovščina. Žiri će se kod izbora ravnati prema kriteriju kvalitete.

- Da su radovi originalni

- Svaki likovnjak odnosno fotoamater može da kandidira sa više radova, koja ne smiju biti starija od godinu dana.

- Dopuštene su sve uobičajene slikarske i risarske tehnike, kiparske i grafičke tehnike te crnobijela i fotografija u boji.

- Za slikare, kipare i grafičare motivi su slobodni, a za foto grafije obvezni su motivi iz građevinarstva.

- Slike ne smiju biti više od 1 m dužine odnosno širine, grafike i fotografije neka ne budu opremljene paspartnima ili kaširane. Fotografije treba da budu formata 30 x 40 ili izvedene iz tog formata.

- Izložbu će pratiti katalog.

Na literarnom području radnici mogu da učestvuju:

- proznim
- poezijskim i

- kazališnim ostvarenjima.

Prilozi mogu biti napisani na bilo kojem jeziku jugoslavenskih naroda i narodnosti. Rodovi nisu honorirani. Priloge za natječaj pošaljite u tri primjeka, i to najviše po:

- 6 pjesama,
- 2 crtice ili kraće novele
- jedan putopis
- poglavlje romana
- jedan čin iz djela za kazališnu predstavu.

Stručna komisija također će pregledati i te radove i predložiti način predstavljanja na literarnoj večeri. Svaki autor neka

poruči da li će svoje radove predstaviti sam ili će ih možda netko drugi recitirati.

Na vokalno glazbenom području sudjeluju:

- najmanje oktet (muški ili ženski)

- muški ili ženski zborovi

- međivođiti zborovi.

Na instrumentalnom području sudjeluju:

- duhačka glazba

- Instrumentalni ansambl - izvodci narodne ili ozbiljne muzike

- vokalno instrumentalni ansambl narodnozabavne ili zabavne muzike.

Folklorna djelatnost:

Pravo učešća imaju folklorne grupe, koje djeluju u okviru organizacije udruženog rada građevinske djelatnosti. Folklorne grupe prijave program dva narodna plesa, koje žele predstaviti.

Za sudjelovanje na kulturnom susretu mogu se prijaviti radnici građevinske operative, industrije građevinskog materijala, projektivnih organizacija, zaposleni u sindikatu građevinskih radnika, učenici, studenti, profesori i drugi radnici građevinskih školskih centara, srednjih građevinskih škola te fakulteta za arhitekturu, građevinarstvo i geodeziju, a sjedište radne organizacije ili škole mora biti u SR Sloveniji.

Za sva daljnja objašnjenja možete pozvati 068 23-686 drugaricu Katjušu Borsan OOUR TKI.

KATJUŠA BORSAN

ZNAČAJ STAROG PAPIRA ZA PRIVREDU

Stari papir je jedna od najtraženijih sirovina iz otpadaka. Bez njega nema suvremene proizvodnje papira, kartona i debelog papira. Dok u Nizozemskoj godišnje potroše 152 kg papira po stanovniku, u Jugoslaviji ga potrošimo tek 41 kg, a u Sloveniji 79 kg po osobi. Kod toga u Nizozemskoj količine sakupljenog starog papira iznose 62 kg odnosno 41 % obzirom na potrošnju, u Jugoslaviji 9 kg odnosno 22 %, a u Sloveniji 25,5 kg odnosno 32 %.

Moramo znati da jedna tona starog papira zamijeni tri m3 drva. Prošle godine smo na području naše države s kupili 249.000 tona starog papira, od toga u Sloveniji 59.000 tona, a ujedno smo uvezli 87.000 tona starog papira.

JOŠ STISKA ZA CEMENT

Prema sadašnjim navještajima u narednoj bi godini u Sloveniji potrošili milijun 650.000 tona cementa, što je samo za 50 tisuća tona više nego što su predviđeli za ovu i prošlu godinu. Stručnjaci već sada navještavaju da će druge godine stiska za cement biti gora od ove, koju smo upoznali zadnjih godina.

BRIGE SA ELEKTRIČKOM ENERGIJOM

Jugoslavija spada medju one države, koje srazmjerno imaju širok izbor sirovina i energetskih izvora ali koje se ne nalaze u većim slojevima u obliku „bogatih“ sadržaja, već su razdijeljene na mnogo malih ležišta. Domaće energetske rezerve predstavljaju samo 0,1 % svjetskih rezervi, a potrošnja energije već iznosi 0,4 % svjetske potrošnje – kod 0,6 % svetskog stanovništva.



Samsko naselje (Foto: Goran Rovan) Samačko naselje

„Ošodo - doviđenja Tbilisi!“

10

PIŠE: IGNAC ŽBONTAR, dipl. ing. arh.

Šaroliki program je zaključio sa devetom Beethovenovom simfonijom, koja u zanesenim akordima izražava bratstvo među narodima.

Trio Tartini je predstavio djelić slovenskog glazbenog stvaralaštva. Slijedile su recitacije Prešernovog Krsta kod Savice na gruzijskom jeziku i odlomaka Rustavelijevog spjeva Vitez u tigrovoj koži na slovenskom jeziku. To je odlično obavio Tone Pavček, koji je spjev preveo sa ruskog jezika. Slušali smo gruzijsku uglazbljenu pjesmu „Ljubljani i Ljubljancanima“ čiji autor je pratio za klavirom tri omladinke. Svakako nije moglo proći bez nastupa gruzijskih folklornih i baletnih majstora. Naš zbor je predstavio izbor tipičnih partizanskih pjesmi jugoslavenskih naroda. Koroški akademski oktet je zapjevalo niz naših narodnih pjesama.

U finalu akademije odjeknula je posebno izrežirana izvedba već spomenute stare gruzijske pjesme Suliko. Pred prvim zastorom pozornice bila je gruzijska prorodica. Mati, otac i petogodišnja hćerkica. S nježnim diječjim glasom djevojčica je zapjevala prvu kiticu. Drugu kiticu je zapjevala cijela porodica. Dignuo se je zastor i trećoj kitici se je pridružio Koroški akademski oktet i dva gruzijska okteta. Slijedeća zavjesa otkrila je naš Partizanski pevski zbor i svi zajedno smo zapjevali četvrtu kiticu.

Nakon akademije slijedila je svečana zajednička večera svih nastupajućih u restauraciji na gori Mtacmindi.

Domaćini su se oprostili od nas brojnim zdravlicama, sa kojima su nazdravljali našim porodicama, prijateljima, Ljubljani, Sloveniji, Jugoslaviji, drugu Titu i svakako našem

prijateljstvu. Zahvalili smo im se na lijepim i prijatnim trenucima i doživljajima, koje su nam omogućili, za iskreno izražene osjećaje prema našoj domovini, slovenskom narodu i njegovoj kulturi. Cijelu dvoranu su prošimale riječi ošodo – dovidenja u Tbilisiju i Ljubljani. Nadamo se i želimo, da smo sa svojim poslanstvom doprinesli djelić u mozaik sudjelovanja i razumjevanja među narodima, jer znamo, da takvi susreti doprinose k svjetskom miru jer ćemo samo u miru moći očuvati tradicionalne narodne kulture i stvaralačko bogatstvo naš život.

U subotu 21. X. odletjeli smo u Moskvu, gdje smo prespavali u hotelu Beograd. Zbog kratkoće određenog boravka, općeg umora i slabog vremena ogledali smo samo Crveni trg, Lenjinov mauzolej je već bio zatvoren, vidjeli smo samo smjenu straže.

Kada smo se u nedjelju 22. X. rano ujutro vozili na aerodrom, proljetale su pahuljice snijega. Upravo smo bili veseli, što smo se brzo oprostili od Moskve, koja nam je pokazivala tako hladno lice. Kada smo ušli u Yatov avion, osjećali smo se već kao kod kuće. Nakon spuštanja u Beogradu odmah smo nastavili let za Brnik. Pozdravilo nas je sunčano nedeljno prijepodne i u pozadini lijepe ponosne i prijazne domaće gore.

Puni prekrasnih utisaka, koji će nas još dugo i često puta u sjećanjima vraćati u prijaznu i prijateljsku Gruziju, sa sviješću, da smo uspješno obavili povjereni nam poslanstvo, vratili smo se u svoje domove.

ZBONTAR IGNAC,
dipl. inž. arh.

K R A J



Skupština obrazovne zajednice građevinarstva Slovenije

Na 5. redovnoj sjednici 19. decembra 1979 zbor korisnika i izvođača suglasno su za novog predsjednika skupštine Obrazovne zajednice građevinarstva izabrale druga GOLOB SREČKA.

Kandidacijski postupak vođio je Republički odbor sindikata građevinskih radnika Slovenije. Bilo je potrebno naći novog kandždata za predsjednika skupštine u tekućem mandatnom razdoblju, jer je mjesto od mjeseca maja bilo prazno kada je zbog podmukle bolesti preminuo bivši predsjednik drug TURČNIK Franc.

Novi predsjednik drug GOLOB Srečko po pozivu je pravnik, zaposlen kao vođa sektora za samoupravne i pravne poslove u SGP „Konstruktor“ Maribor.

Uvjereni smo, naglasio je drug. Praznik Štefane, sekretar Republičkog odbora sindikata građevinskih radnika Slovenije, kada je delegatima objašnjavao prijedlog, da će bogata radna iskustva druga Goloba i poznavanje kako kadrovsko obrazovne tako i operativne problematike, po moći, da aktivno nastavi već tradicionalni put, a koji uz rješavanje kadrovsko-obrazovne politike korisnika i aktivnih priprema na preobražaju odgoja i obrazovanja u korist društva kao cjeline i građevinarstva još posebno vode samoupravni organi Obrazovne zajednice građevinarstva. A upravo to OOUR korisnika i izvođača i že.



Sredstva zajedničke potrošnje

Krajem prošle godine došlo je do teškoća u nekim OOUR, ili bolje rečeno: bar je izgledalo da će doći do teškoća, jer im je ponestalo novca za zajedničku potrošnju, a odatle ide novac za novogodišnje darivanje zaposlenih. Kažimo, da su u okviru RO na početku prošle godine bila utvrđena stajališta za potražnju sredstava zajedničke potrošnje, jer je do praznih fondova zajedničke potrošnje na kraju godine, dolazilo već ranije. Svrha tih zajedničkih stajališta bilo je, dovesti korištenje zajedničke potrošnje u razumne i štedljive okvire. Prošle godine ipak se je opet dogodilo, da je tih sredstava ponestalo upravo onim OOUR, koje tokom godine nisu uzimale u obzir prihvaćena zajednička stajališta.

Pouka, koju bi iz togla morali izvući, jednostavna je: postupajmo štedljivo i razumno sa sredstvima zajedničke potrošnje tokom cijele godine i ne zaboravljajmo da je godina duga. Posebno u ovoj godini, koju nazivamo „stabilizacijsku“, morat ćemo to, što se da više, uzimati u obzir. Za one, koji tokom godine ne uzimaju u obzir stajališta, a kada na kraju godine ponestane novca računaju na solidarnost, ova bi pouka morala biti pre malo: sa njima bi se ozbiljnije trebalo porazgovarati o odgovornosti i disciplini!

2,770.000 ŠTEDNIH KNJIŽICA

Krajem juna ove godine građani u Sloveniji imali su na štednim knjižicama 27.730 milijuna dinara uštede ili 37 posto više nego godinu dana ranije. Od toga je bilo 85 % uloga na uvid, a 15 % uloga sa otkaznim rokom nad godinu dana. Štedni ulozi na uvid su se od juna 1978 do juna 1979 povećali za 32 %, a one sa otkaznim rokom nad godinu dana čak za 71 %.

Građani u našoj republici su kod toga sredinom ove godine imali 2,770.000 štednih knjižica ili 13 % više nego srednjom prošle godine. Prosječan štedni ulog na jednoj knjižici iznosio je krajem juna 14.734 din ili za 3.949 din (odn. 37 %) više nego juna prošle godine.

Projekt je prvo predstavljenje poduzeća

Ovoga puta sugovornik je Alojz Gabrijel, dipl. ing. građ., direktor OOUR-a Projektni biro. Mogli bi ga opisati kao jako mirnog čovjeka, koji odlučno zna postaviti riječ, a da ne povisi glas. Svetlito plave oči se tokom razgovora usredotoče na jednu točku, kod razmišljanja mu se cijelo tijelo skupi slično svrdlu, ili možda još bolje: udarnom čekiću, koji traži gdje početi bušiti, da bi pogodak bio bolji. Izvana niti najmanje ne liči na projektanta, izvodača nacrta, prije bismo mogli reći da mu je 11 godina rada u gradjevinskoj operativi utisnulo neizbrisivi žig.



U PIONIR sam došao maja 1963., kada sam završio fakultet. Zatim sam 6 mjeseci radio, onda otiašao 11 mjeseci u JNA, a odande sam se opet vratio u PIONIR, kojeg od tada nisam napustio. Rodom sam iz Rodin kod Trebinja.

U gradjevinarstvo me je naijelo veselje. Tokom školovanja sam uvijek jako volio

tehničke predmete, a posebno sam volio matematiku. Ozbiljno sam razmišljao o tome, da bi studirao matematiku na filozofskom fakultetu, ali sam se još pravovremeno pobjojao odgoju mladog naraštaja... Tako sam se odlučio za studij građevinarstva. Od III. godine fakulteta pa dalje bio sam PIONIROV stipendist.

Kada sam došao u poduzeće najprije sam radio u gradjevinskoj operativi. Na početku sam se više držao bršljinskog kraja. Moje prvo gradilište bile su proizvodne prostorije Cestnog podjetja Novo mesto u Bučnoj vasi. Odande sam otiašao na gradnju novih prostorija drvnog pogona u Bršlinu. Kada sam došao iz JNA najprije sam neko vrijeme otiašao u brežički kraj, gdje smo na Vrbini gradili staje i skladišta.

Odande e je odnijelo na gradnju novomeške steklare u Bršlinu, gdje sam preuzeo radove od druga Virca, također sam radio na gradnji osnovne škole u Mirnoj peći in na gradnji stambenih blokova u Trebnju, a zatim sam postao pomoćnik vodje građevinskog sektora Novo mesto i to ostao nekoliko godina. Početkom 1973 preuzeo sam dužnost direktora tadašnje službe za organizaciju proizvodnje, koje je prije svega obuhvatala projektiranje pripremu rada. Prilikom osnivanja OOUR-a početkom 1974 postao sam direktor OOUR-a Projektni biro i od tada sam na toj dužnosti. U gradjevinskoj operativi sam proveo skoro punih 11 godina.

Sada je organizacija u projektnom birovu dosta drukčija nego što je bila kada sam ošao. Tada nas je bilo oko 30 projektanata, a sada nas je 70 i po postavi smo najjači projektni biro na cijeloj dolenskoj i donjem posavskom području. Za ovo vrijeme u birovu je bilo obavljeno mnogo posla oko ustaljenja i uredjenja odnosa, kao izvana tako i iznutra.

Teško je reći koji mi je projekt za ovo vrijeme ostao najbolje u sjećanju. Ako bi za mjerilo uzeli to, koliko mi pojedini projekt prouzrokuje nesanicu i uzravjanja, rekao bih da je to ovisno o veličini zadatka, koji smo ti-

me prezeli, a ta veličina je u finansijskom pogledu važna za OOUR, a takodje i od reference. Mnogo je ovisno o tome, kakav je naručioc; da li je strogi, da li je pristupačan, dli je prilagodljiv itd. Općenito bih se usudio tvrditi, da je lakše raditi projekt za vanjskog naručioca nego za našeg, unutarnjeg naručioca.

Zbog poklapanja rokova (u okviru Programa 64 Krka) i mnogo objekata, a operativni plan je takav, da nismo mogli sve sami bili smo prisiljeni dati kooperantima projektiranje nekih objekata. Prema investitoru mi smo odgovorni za sve i u tome je dosta teškoća.

Naredni projekt, na kojeg možemo biti ponosni, je projekt za Hotel Vera u Varšavi, koji je za nas veliki uspjeh. Radili smo preko inženjeringa i IMOS-a. Teškoće su glavnom bile zbog nedovoljno recizno dogovorenih poljskih revidenata već prilikom otpisivanja ugovora.

Projekt je prošao kroz dvije revizije poljskog naručioca; prva je revizija bila glatko obavljena i u njoj obradjene sve sadržajno važne stvari, a u drugoj reviziji se je sasvim druga grupa revidenata uhvatiла nekih više formalističnih i uljepšavajućih primjedaba, a projekt je u medjuvremenu već bio u gradnji. Dakle, projekti su tehnički bili pravilni, ali zbog omaške, koju sam već spomenuo, morali smo neke stvari raditi na novo.

Jedna od karakteristika našeg rada je takodje u tome, da prilikom projektiranja moramo za potrebe RO uzimati u obzir tehnologiju, koju upotrebljava naša gradjevinska operativa u gradnji stambenih i industrijskih objekata. Tehnologija, koju naša gradjevinska operativa upotrebljava, još nije dovoljno oblikovana i to nam prouzrokuje hrpu teškoća kod projektiranja, te smo kod projektiranja stješnjeni zbog toga.

Na kraju bih još napomenuo da su nam neophodno potrebne reference, kojima bi se naručiocu mogli dostojno predstaviti, te ćemo zbog toga pokušati da ove godine izdamo svoju referencu za OOUR Projektni biro. I još bih riječ dvije rekao o značaju projektiranja i projekata: razumijem da je kolektiv naše OOUR malen posebno u uporedbi sa cijelokupnim kolektivom SGP „Pionir“. Ali nikada ne bi smjeli zaboraviti to, da je projekt, kojeg izradujemo za naručioca, za njega uvijek prvo PIONIROVO predstavljanje i zbog toga bi OOUR-u Projektni biro trebali posvetiti više pažnje.



Sa svih strana

OOUR GRAĐEVINSKI SEKTOR LJUBLJANA

- RS je odbio pritužbu radnika Ibrahima Buljića i Dimitra Dakića i potvrdio zaključak disciplinske komisije kojim je imenovanima zbog teških kršenja radnih dužnosti prestao radni odnos.
- Za novogodišnje doziranje radnika RS je utvrdio zaključak da se doznači 400.000 din za kupovinu novogodišnjih bonova i to po 500 din bonova po radniku.

- Zaključke, koje je na sjednici 10. decembra 1979 utvrdila Komisija za privređivanje OOUR-a RS je u cijelini potrdio.
- Sastav komisija za popis za gradilišta BS-3, Žito Tržnica, Cerkev, Toplarna, Roška stolpica, Šentvid i Vrhnika RS je izmjenio i zamjenio ih sa novim sastavom.

- Suglasnost za udruživanje sredstava među RO SGP PIONIR i tvornicom „Lipika“ iz Novog mesta te Cementarnom Trbovlje dao je RS i ujedno zahtijevao od prisutnih službi RO, da do naredne sjednice RO dostave izvještaj o finansijskom učeštu RO u tom udruživanju.
- Obzirom na usklađivanje RS je utvrdio da na nivou RO nema

nikakvog usklađivanja prilikom utvrđivanja samoupravnih propisa. Predložio je da Opća služba pripremi program utvrđivanja samoupravnih propisa i odredi okvirne rokove za organizaciju zbora radnika.

● Komisija za kadrovsko socijalna pitanja je na sjednici 22. decembra 1979 utvrdila zaključak da izmjena mjerila po satu i premještaja stupa na snagu, na osnovu novo prihvaciene tabele radnih zadataka i poslova, od 1. decembra 1979. Odbila je molbu za premještenje u viši vrijednosni razred, koju je naložio Janez Lenart, odobrila odlazak radnika Milorada Popovića na VK tečaj za tesare i zbog potreba premjestila radnika Borota Globočani na rad u Ljubljansku menzu sa dvomjesečnim probnim rokom.

OOUR GRAĐEVINSKI SEKTOR ZAGREB

● Kadrovsko socijalna komisija je na sjednici 26. decembra 1979 primila u radni odnos sa 90-dnevnim probnim radom radnika Envera Čišića za obračunskog tehničara II. Imenovan je dužan da zaključi ugovor za 10 mjeseci rada u Libiji, a za praćenje njegovog probnog rada bila je određena i komisija.

OOUR MEHANSKO-METALNI POGON

- Na sjednici RS 10. decembra 1979 utvrdjen je Samoupravni sporazum o udruživanju u XXVI jedinicu samoupravne interesne zajednice SRS za ekonomске odnose sa



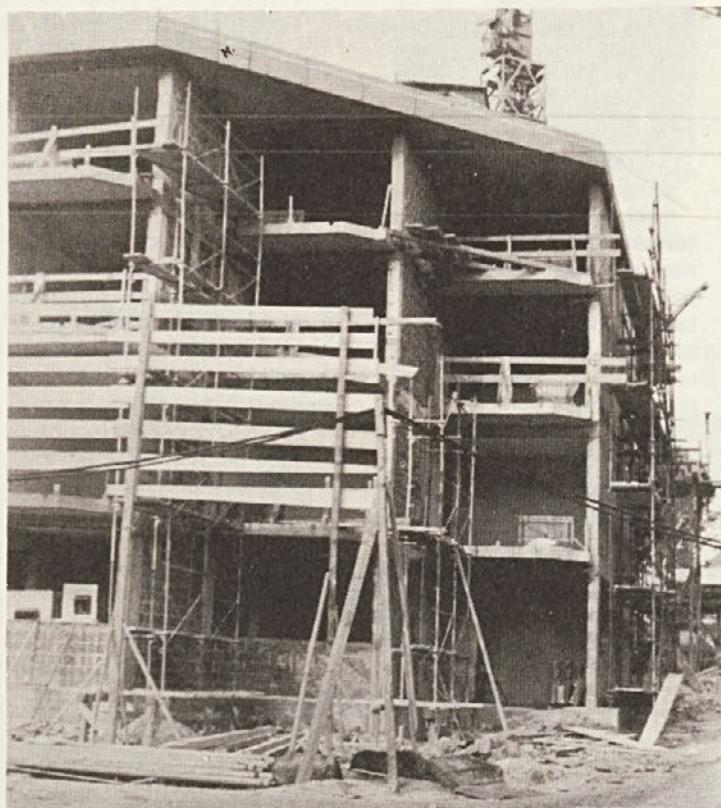
inozemstvo. Samoupravni sporazum o mjerilima, uvjetima, načinima i postupcima za postizanje dogovorenog obima uvoza robe i usluga te odliva deviza u 1980 godini.

● Predsjednici komisija nisu dali izvještaje o dosadašnjem radu komisija, osim predsjednika komisije za kadr. soc. pitanja, zato će naredna sjednica biti isključivo posvećena tom problemu.

● Zbog neredovitog učešca članova RS na sastancima, do narednog sastanka RS izradit će izvještaj o učeštu na tim sastancima i obzirom na to poduzeti odgovarajuće mjere.

● ZBOR RADNIH LJUDI bio je 22. decembra 1979. Razpravljali su i utvrdili smjernice za srednjoročni plan OOUR MKP za razdoblje 1981 – 1985. Prilikom utvrđivanja samoupravnog sporazuma o

mjerilima za raspoređivanje čistog dohotka i raspodjeli sredstva za osobne dohotke u građevinarstvu, predložili su Birou građevinarstva da se ubuduće kod sastavljanja sporazuma formiraju podkomisije za građevinsku crkvitivi, projektivne biro, za industriju građevinskog materijala, za obrtničke i završne radove i da za osobne usluge i obrt. Na zbor radnih ljudi bili su pozvani predstavnici RZZS zbog tumačenja samoupravnih akata, ali osim tehničke ostale nisu učestvovali na zboru, zbog toga je nekoliko samoupravnih sporazuma ostalo nepotvrđeno. Prihvatili su zaključak da se ta točka odloži za narednu sjednicu zbora. Samoupravnoj radničkoj kontroli RO predložili su da provjeri, zašto pozvani odjeli RZZS ne ostvaruju zahtjeve prema zaključima radničkog savjeta OOUR-a.



Z gradnje doma ostalih u Novom mjestu lani poleti
Gradnja doma umirovljenika u Novom mjestu prošle godine u letu

PIONIR je glasilo kolektiva SGP PIONIR Novo mesto, izlaja enkrat na mesec u nakladi 4500 izvodov, glavni i odgovorni urednik je Katja Borsan, tehnični urednik je Miloš Jakopac, člani uredniškega odbora so: Ivan Ilijanić za TOZD GS Novo mesto, Pavle Holozan za TOZD GS Ljubljana, Ivan Marković za TOZD GS Krško, Antun Tandara za TOZD GS Zagreb, Peter Bračko za TOZD Strojno prometni obrat, Erna Logar za TOZD Mehansko kovinski obrat, Rudi Robić za TOZD Projektni biro, Bruno Potokar za TOZD TOGREL, Alojz Lenarčić za TOZD Lesni obrat in Vida Saje za DSSS. Naslov uredništva: PIONIR, glasilo kolektiva SGP PIONIR, 68000 Novo mesto, Ljubljanska 3. Štavak, filmi in tisk: ČZP Dolenjski list Novo mesto.